ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροῦσβελτ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954 Τυπογρ. τηλ. 33-291 | ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ | Περίοδος Β΄ — 'Αριθ. φύλλου 142 (236)

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1953 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ 29)1)54

Ι. ΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ 31.1.53.

'Ως γνωστόν, τὴν μεσημβρίαν τῆς 9ης 'Ιανουαρίου **1953** εἰσήρχετο εἰς τὴν Τράπεζαν, ὁ ἄρτι τότε **(8.1.53)** διορισθεὶς ὡς διοικῶν Σύμβουλος τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ ἤδη Διοικητὴς τῆς νέας Τραπέζης, ὅστις, ἀντὶ οἱασδήποτε ἄλλης μὲ τὸ προσωπικὸν ἐπικοινωνίας, ἐθεώρησε πρέπον νὰ διακηρύξῃ διὰ ταυτοχρόνων δηλώσεών του εἰς τὸν Τύπον, ὅτι ὀδυνηραὶ ἔπρεπε νὰ ἀναμενωνται διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος αἱ συνέπειαι τῆς ἐξαγγελθείσης τότε συγχωνεύσεώς της μετὰ τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς στιγμὴν τῆς μεσημβρίας τῆς 9ης 'Ιαν)ρίου **1953** ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῶν 'Υπαλλήλων ἐξήρχετο ἐκ τῆς Τραπέζης, δίδον οὕτως, ὡς εἷς ἄνθρωπος, τὴν μόνην ἐπιβεβλημένην ἀπάντησιν· τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, πιστὸν εἰς τὴν λαμπρὰν 'Ιστορίαν του καὶ τὰς ὡραίας του Παραδόσεις, θὰ ἠγωνίζετο διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὸ ἀπειλούμενον κατὰ τῆς Τραπέζης πλῆγμα, τὸ μεγαλύτερον ποὺ ἠδύνατό τις νὰ φαντασθῇ. Καὶ ἀπεδύθη τὸ Προσωπικὸν εἰς τὸν γνωστὸν πολυήμερον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἡ δέλτος τοῦ 'Ιδρύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι συνυφασμένον μὲ τὸ "Εθνος. θὰ ἀναφέρῃ μὲ τὰ ὡραιότερα γράμματα. Διότι, ὅταν ἐφάνη, ὅτι τίποτε δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Τράπεζαν, οὔτε Διοικητὴς οὔτε 'Υποδιοικητὴς οὔτε Γενικοὶ Σύμβουλοι, τότε τὸ φερόμενον ὡς ἀνώνυμον πλῆθος τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει τὸ λαμπρότερον ἐπώνυμον, ὅτι δηλ. ὅλοι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ εἶναι ὑπάλληλοι τῆς λαμπροτέρας, ποὺ ἐγνώρισεν ὁ τόπος, Τραπέζης, εἶναι λειτουργοὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ τεμένους, τότε τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, ἐξεσηκώθη καὶ ἔπραξε τὸ καθῆκόν του, ὅπως τοῦτο διεγράφετο ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ αἰωνοβίου 'Ιδρύματος.

Καὶ ἡ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἔφερεν ὁπωσδήποτε τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἦτο εἰς τὰ χείλη ὅλων, ἐὰν εἰς τὸ κρισιμώτερον σημεῖον τοῦ ἀγῶνος δὲν ἐβάλλετο τοῦτο ἐκ τῶν νώτων διὰ τῆς ἀχαρακτηρίστου ἐκείνης ἐνεργείας μιᾶς μικρᾶς ὁμάδος ὑπαλλήλων, οἵτινες ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ξένοι πρὸς τὸ "Ιδρυμα, ξένοι πρὸς τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειαν. Εἶναι οἱ ὑπηρέται τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων, ἕτοιμοι νὰ ἐναγκαλισθοῦν καὶ νὰ προβάλουν τὸν οἱονδήποτε, ὅστις θάλπει αὐτά.

"Οπως εἶναι γνωστόν, ἡ προσπάθεια ἐκείνη τοῦ Προσωπικοῦ ἔκλεισε μὲ κατηγορηματικὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι Κυβερνητικοὶ Παράγοντες ἔδωσαν, ὅτι ὅλα τὰ κεκτημένα δικαιώματα τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἐτύγχανον πλήρους σεβασμοῦ.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὑρίσκοντο τὰ συλλογικά μας πράγματα, ὅτε ἡ παμψηφία τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος ἀνενέωσε τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς ἡμᾶς, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ποικιλοτρόπως εἶχεν ἐκδηλώσει.

ΙΙ. ΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΕΙΣΑΙ ΟΔΟΙ.

Πρόδηλον ἐκ τῶν λεχθέντων προκύπτει συμπέρασμα, ὅτι τὸ Σῶμα τῶν 'Υπαλλήλων περιήρχετο εἰς τὴν φάσιν τῆς ἀμύνης πρὸς προστασίαν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων του κατὰ πάσης ἀποπείρας πρὸς φαλκίδευσίν των, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν περὶ σεβασμοῦ των.

Δύο πρὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ ἠνοίγοντο ὁδοί: 'Η μία ἦτο ἡ διὰ συνεννοήσεων μὲ τοὺς ἁρμοδίους ρύθμισις τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ προέκυπτον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ Προσωπικὸν ἐκ τῆς ἐξαγγελθείσης καὶ μετ' οὐ πολὺ πραγματοποιηθείσης διὰ νόμου συγχωνεύσεως τῶν δύο Τραπεζῶν, πάντοτε ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὑποσχεθείσης ἀρχῆς τοῦ σεβασμοῦ τῶν κεκτημένων δικαίων τοῦ Προσωπικοῦ. 'Η ἄλλη ὁδὸς ἦτο ἡ δι' ἀγῶνος εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προσβολῆς των.

Τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ὁδῶν, δὲν ἐπέλεξε τὴν μίαν μόνον, ἀλλ' ἠκολούθησεν ἀμφοτέρας διαδοχικῶς. 'Ο ἀγὼν μόλις εἶχεν ἀναστατλῇ μὲ τὴν κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν τῶν ἁρμοδίων, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὐδέν, ἀπολύτως οὐδέν, εἶχον νὰ ἀπολέσουν διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Τραπεζῶν. 'Επομένως φυσικὸν ἦτο τὸ Σῶμα νὰ ἀκολουθήσῃ, ὅπως καὶ ἠκολούθησε, τὴν δι' εἰρηνικῶν μέσων διευθέτησιν τῶν ζητημάτων, τοῦτο δὲ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὁ κ. 'Υπουργὸς τῆς 'Εργασίας εἶχε δηλώσει ἐνώπιον τῆς 'Εθνικῆς 'Αντιπροσωπείας, ὅτι θὰ ἐκάλει τὸ Συνδικάτον μας διὰ νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ διεκήρυττεν, ὅτι τὸ Συνδικάτον μας θὰ ἔμενεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένον ἐκ τῆς λύσεως, ἥτις θὰ ἐδίδετο.

1) ΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙΣΑΙ ΕΠΑΦΑΙ.

Εἴχομεν οὕτω τὰς σχετικὰς ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἁρμοδίων, αἵτινες διακρίνονται εἰς τὰς ἐπαφὰς μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἁρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων. Δὲν σημειοῦμεν ἐδῶ τὰς μετὰ τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ΓΣΕΕ συνεννοήσεις μας, διότι πάντοτε ὁ κ. Φώτης Μακρῆς ἦτο πλησίον μας, ἦτο παράπλευρά μας.

α) Αἱ μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἐπαφαί μας.

Εὐθὺς μετὰ τὸν διὰ Β. Διατάγματος διορισμὸν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ νέου Τραπεζιτικοῦ 'Οργανισμοῦ, ἡ

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΕΦΥΓΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΠΡΟΣΕΒΛΗΘΗ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ 'Ανώτατον Διοικητικὸν Δικαστήριον ὁ σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἀπὸ 17)26 Σ)βρίου Β.Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν».

'Η αἴτησις αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως :

'Ενώπιον τοῦ Συμβουλίου
'Επικρατείας
ΑΙΤΗΣΙΣ

Τοῦ ἐν 'Αθήναις ἑδρεύοντος Συλλόγου 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, νομίμως ἐκπροσωπουμένου.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Τοῦ ἀπὸ 17)26 Σεπτεμβρίου 1953 Διατάγματος (ΦΕΚ α΄ 267) «περὶ κυρώσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν Α. Ε.».

"Εχοντες προφανὲς ἔννομον συμφέρον προσβάλλομεν ἐπὶ ἀκυρώσει τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος προτείνεται ὡς κύριος καὶ οἱ ἑπόμενοι ὡς ἐπικουρικοί.

1ον. Διότι τὸ προσβαλλόμενον Διάταγμα ἐπεκύρωσεν 'Οργανισμὸν ὅστις συνετάγη δυνάμει τῆς ἐκ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953 ἐξουσιοδοτήσεως ἥτις εἶναι ἀπεριορίστως εὐρυτάτη καὶ ἀντισυνταγματική. 'Αληθῶς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθ. τούτου Διατάγματος ἀπαριθμεῖ μὲν ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ θέματα ἐφ' ὧν θὰ περιορισθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης πρὸς κατάρτισιν τοῦ 'Οργανισμοῦ αὐτῆς, ἐν τέλει ὅμως καθιστᾷ ἀπεριόριστον τὴν ἐξουσιοδότησιν διότι παρέχει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὴν 'Εκτελεστικὴν 'Εξουσίαν, ἥτις θὰ ἐπικυρώσῃ διὰ Διατάγματος, τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίσῃ διὰ τοῦ νέου 'Οργανισμοῦ (καὶ οὕτω νὰ καταργήσῃ τὰς ἀπὸ δεκαετιῶν ὑφισταμένας συμβάσεις ἐργασίας) «ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ προσωπικόν», χωρὶς ποσῶς νὰ δεσμεύεται ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε συμπεφωνημένα. 'Ενῷ δὲ οὕτως ἐμφανίζεται ἡ ἐξουσιοδότησις ἐν ἄρθρῳ 1, διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 παρέχεται ἡ ἐξουσιοδότησις ὅπως ὁ καταρτισθησόμενος 'Οργανισμὸς περιλαμβάνῃ καὶ ὅρους ἀντιθέτους πρὸς ἅπασαν τὴν κειμένην ἐργατικὴν Νομοθεσίαν, διότι ρητῶς ἐν αὐτῷ ὁρίζεται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου προβλεπομένου 'Οργανισμοῦ «κατισχύουν πάσης ἑτέρας διατάξεως Νόμου, Διατάγματος συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας, ὑπουργικῆς ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως, συνηθείας ἢ ἐθίμου». Τοιουτοτρόπως ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 ἐξουσιοδότησις, διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 διευρύνεται ἀπεριορίστως εἰς τρόπον ὥστε παρέχεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης καὶ τὴν 'Εκτελεστικὴν 'Εξουσίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης οἱουσδήποτε ὅρους ἐργασίας βούλεται, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς μέχρι τοῦδε συμπεφωνημένους ὅρους, χωρὶς νὰ περιορίζεται ἀπὸ κανένα ἀπολύτως Νόμον ἢ ἄλλον κανόνα δικαίου. Παρέχεται δηλαδὴ κατὰ τὸν πλέον ἔντονον τρόπον ἡ εὐρυτάτη καὶ πλέον ἀσύδοτος ἐξουσία ἡ ὁποία ἐδόθη ποτὲ εἰς ὄργανα 'Ανωνύμου 'Εταιρείας. 'Εὰν δέ, πρὸς τὸ θεαθῆναι, ἐπεβλήθη ὡς δῆθεν ἐγγύησις, ἡ διὰ διατάγματος κύρωσις τοῦ 'Οργανισμοῦ τούτου, τοῦτο οὐδόλως αἴρει τὴν νομοθετικῶς χορηγηθεῖσαν ἀσυδοσίαν, διότι ἡ εὐρυτάτη ἐξουσιοδότησις ἐπεκτείνεται οὕτω οὐ μόνον εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν 'Εκτελεστικὴν 'Εξουσίαν. Οὕτω ὅμως τὸ προσβαλλόμενον Διάταγμα ἀντίκειται καταφώρως: α΄) εἰς τὰς περὶ ψηφίσεως τῶν Νόμων καὶ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως βασικὰς ἀρχὰς τοῦ Συντάγματος· β΄ εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος περὶ ἰσότητος τῶν 'Ελλήνων ἐνώπιον τοῦ Νόμου, διότι ἐνῷ ὅλοι οἱ ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι τῆς 'Ελλάδος καὶ ἰδιαιτέρως ὅλοι οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι τῆς 'Ελλάδος ὑπάγονται εἰς τοὺς ἐργατικοὺς νόμους τοὺς ὁποίους μετὰ μακροὺς ἀγῶνας κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ ἡ ἐργατικὴ τάξις καὶ οἵτινες θεσπίζουν κατώτατα ὅρια προστασίας τῶν ἐργαζομένων, πέραν τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρα σύμβασις, ἀποτελεῖ ἀδικαιολόγητον ἀ-

'ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερ.: Τρίμηνος Δρχ. 15.000
» Ἑξάμηνος » 30.000
» Ἐτησία » 50.000

Τιμὴ φύλλου Δρχ. 1.000

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των

Διαχειριστής:
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ἁγίας Λαύρας 71 (Τέρμα Πατησίων)
Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
Ρούζβελτ 60

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ
ὁδὸς Ἁγ. Φανουρίου 47

ΕΤΕΡΑΙ ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Ἑλλάδος ἤσκησε καὶ ἄλλας τρεῖς προσφυγὰς εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας περὶ ἀκυρώσεως :

1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 50811)20-11-53 Ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ «περὶ διορισμοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2626)1953 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς διανομῆς τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος»

2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 53941)1)53 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ «περὶ διορισμοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου προβλεπουμένης Ἐπιτροπῆς Διανομῆς τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Συντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος».

καὶ 3) τῆς ὑπ' ἀριθ. 53747)24.11.53 πράξεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας «περὶ διορισμοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ (πρώην) Ἐθνικῆς Τραπέζης».

Τὰ κείμενα τῶν ἀνωτέρω προσφυγῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου
Ἐπικρατείας
ΑΙΤΗΣΙΣ

τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, νομίμως ἐκπροσωπουμένου.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 50811)1)53 τῆς 20.11.1953 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, κοινοποιηθείσης τὴν 23.11.1953.

I. Τὸ ἡμέτερον ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον τοῦ ὁποίου μετέχουν ὡς μέλη ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤδη τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ἔχον ἐκ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ του ὡς κύριον αὐτοῦ σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ὑπαλλήλων τῆς ὡς ἄνω Τραπέζης ἔχει προφανὲς ἔννομον συμφέρον ἵνα προσβάλῃ τὴν ὑπ' ἀριθ.

50811)1)53 τῆς 20 Νοεμβρίου 1953 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας δι' ἧς συνεκροτήθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 2626)1953 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ διανομῆς τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ πρώην Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἥτις ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τὴν 23 Νοεμβρίου 1953.

II. Τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἱδρυθὲν ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 ὡς ἀλληλοβοηθητικὸν Ταμεῖον καὶ ἔκτοτε λειτουργοῦν, διεπόμενον δὲ ὑπὸ Κανονισμοῦ, γενομένου ἀποδεκτοῦ παρά τε τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Τραπεζῶν, καὶ ἔχον ὡς σκοπὸν τὴν παροχὴν ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη του κατὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης ἀποχώρησίν των, εἶναι νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀπολαῦον τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συντάγματος προστασίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι εἰς ἣν περιλαμβάνεται οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιωτικοῦ τούτου νομικοῦ προσώπου ὅπως αὐτοδιοικῆται, ἀλλὰ καὶ ὅπως διαχειρίζηται ἐλευθέρως, ἐντὸς τοῦ νομίμως ἐπιτρεπτοῦ, τὴν ἰδιωτικὴν αὐτοῦ περιουσίαν (Σ. Ε. 885)1946, 1072)1948).

III. Μολονότι ὅμως τὸ Ταμεῖον τοῦτο κέκτηται κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Νόμον διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν αὐτονομίαν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του, τὸ Ν. Δ. 2626)1953 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐνῷ διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 1 διέλυσε τὸ κοινὸν Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδοςκαὶ ἵδρυσεν ἀφ' ἑνὸς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν (πρώην) Ἐθνικῆς καὶ ἐφ' ἑτέρου τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 ὥρισεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1953 περιουσία τοῦ κοινοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀνήκει ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἱδρυόμενα εἰδικὰ Ταμεῖα, κατ' ἀναλογίαν τῶν μέχρι τῆς 30.9.1953 εἰς ἕκαστον Ταμεῖον εἰσφορῶν τῆς οἰκείας Τραπέζης καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ἐν γένει συντελεστῶν σχηματισμοῦ τῆς περιουσίας τοῦ κοινοῦ Ταμείου καὶ διανέμεται μεταξὺ τούτων κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν. Περαιτέρω δὲ ὥρισε τὸ αὐτὸ ἄρθρον 2, ὅτι ἡ διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ κοινοῦ Ταμείου ἐνεργηθήσεται ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ἀνήκει ὁ διαχωρισμὸς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ὁ τελικὸς καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων, ὅπερ θὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ θὰ δοθῇ εἰς τὰ νεοϊδρυόμενα Ταμεῖα. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, ἐφ' ὅσον δ' ἀφορῶσιν εἰς τὴν διανομὴν περιουσιακῶν στοιχείων ἀποτελοῦν τίτλον κυριότητος ἢ ἑτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος μεταγραφόμενον μὲν προκειμένου περὶ τῶν ἀκινήτων, καταχωριζόμενον δὲ νομίμως προκειμένου περὶ τίτλων (μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ὀνομαστικῶν ἢ ὀνομαστικοποιημένων). Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἐν γένει τῶν νεοϊδρυομένων Ταμείων, μέχρι πέρατος αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

IV.— Δυνάμει τῆς οὕτω χορηγηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ἐξέδωσε τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, δι' ἧς συγκροτεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν διανομῆς τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ διοικήσεως αὐτῆς μέχρι πέρατος τῆς ἐκκαθαρίσεως, καὶ ὁρίζει ὡς μέλη ταύτης τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τρεῖς δημοσίους ὑπαλλήλους, δύο ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ δύο ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης αἰτούμεθα τὴν ἀκύρωσιν διὰ τοὺς ἑπομένους λόγους:

1. Διότι ἡ χορηγήσασα τὴν ἐξουσίαν πρὸς συγκρότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 Ν. Δ. 2626)53 καὶ ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν συνέστη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, τουτέστι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ δὴ τῆς ὁριστικῆς μεταβιβάσεως μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ διαλυομένου κοινοῦ Ταμείου εἰς τὸ ἕτερον τῶν νεοϊδρυομένων ἀσφαλιστικῶν Ταμείων διὰ μόνης τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν ἀντίκειται εἰς τὸ περὶ προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος.

2. Διότι ἡ αὐτὴ διάταξις ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Συντάγματος ἐφόσον ἡ δι' αὐτῆς συνιστωμένη Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖ δικαστικὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως περὶ τῆς τύχης τῆς περιουσίας τοῦ διαλυομένου νομικοῦ προσώπου (κοινοῦ Ταμείου) διὰ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῆς εἰς τὸ ἕτερον τῶν νεοϊδρυομένων νομικῶν προσώπων (εἰδικῶν Ταμείων).

3. Διότι ἡ αὐτὴ διάταξις ἀντίκειται εἰς τὸ περὶ ἐλευθερίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἄρθρ. 11 τοῦ Συντάγματος, ἀπαύγασμα τῆς ὁποίας εἶναι καὶ τὸ δικαίωμα τῶν συνεταιριζομένων ὅπως αὐτοὶ ἐλευθέρως ἀποφασίζουν περὶ τῆς τύχης τῆς περιουσίας τοῦ παρ' αὐτῶν ἱδρυομένου νομικοῦ προσώπου. Ἡ ἀντίθεσις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ Ν. Δ. 2626)1953 πρὸς τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ Συντάγματος καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἔντονος καὶ ἐκ τοῦ περιστατικοῦ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Νόμου ἀπηξίωσε νὰ περιλάβῃ μεταξὺ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν δικαστικὴν ἐπιτροπὴν προσώπων καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ ἡμετέρου Σωματείου ἢ τῶν ἠσφαλισμένων ὑπαλλήλων, μολονότι τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς τεραστίας περιουσίας τοῦ Ταμείου ἐσχηματίσθη διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κρατήσεων αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἐπὶ 27 ἔτη.

4. Διότι κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀνατίθεται σὺν τοῖς ἄλλοις διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 τοῦ Ν. Δ. 2626)1953 καὶ ἡ διοίκησις τῶν νεοϊδρυομένων Ταμείων ἥτις ἀνήκει εἰς ταῦτα καὶ μόνα ἐλευθέρως ἀποφασίζοντα (Σ. Ε. 885)1946).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ — ΕΞΑΙΤΟΥΜΑΙ

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα αἴτησις. Νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 53941)1)53 τῆς 20 Νοεμβρίου 1953 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ Νὰ καταδικασθῇ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην μας.

Ἀθῆναι, 12 Ἰανουαρίου 1954
Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

νισότητα καὶ κατάφωρον ἀδικίαν διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν ἡ διὰ τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 5 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 2510)1953 χορηγηθεῖσα εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς Τραπέζης ἐξουσία ὅπως διὰ τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ καταργήσῃ οὐ μόνον τὰς ἀπὸ δεκαετιῶν ὑφισταμένας συμβάσεις ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀποτελεῖ δὲ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐργοδοτῶν, διότι ἐνῷ ὅλοι οἱ ἐργοδόται τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλαι αἱ Τράπεζαι περιορίζονται ἀπὸ τοὺς ἐργατικοὺς νόμους ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ των δικαιούμενοι νὰ συνομολογήσουν μόνον ὅρους εὐνοϊκωτέρους τούτων διὰ τὸ προσωπικόν των, μόνη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα νὰ θεσπίσῃ ὅ,τι θέλει ὡς ὅρους τῶν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ, χωρὶς νὰ δεσμεύεται ἀπὸ κανένα ἀπολύτως νόμον. Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἐνῷ δι' ὅλους τοὺς ἐργοδότας καὶ ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἰσχύει ὁ Ν. 2053)1952 ὅστις ἐκ λόγων γενικωτέρας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς ἐπέβαλε τὸν καθορισμὸν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καθ' ὡρισμένην διαδικασίαν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ρυθμίσεως Συλλογικῶν Σχέσεων, εἰς ὃ ἐκπροσωποῦνται οἱ ἐργοδόται καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, ἀπαγορευομένου τοῦ κατ' ἄλλον τρόπον γενικοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν, διὰ μόνην τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν δὲν ἰσχύει ὁ Νόμος οὗτος καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Δ. Σ. αὐτῆς νὰ καθορίζῃ ὡς βούλεται τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ της, χωρὶς νὰ δεσμεύεται ἀπὸ κανένα Νόμον. γ) Ἀντίκειται ὡσαύτως εἰς τὸ ἄρθρον 83 τοῦ Συντάγματος, διότι διὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγηθείσης εὐρυτάτης ἐξουσίας καταστρατηγεῖται καταφώρως τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Συντάγματος καὶ καθίσταται ἀδύνατος ὁ παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἔλεγχος τῆς παραβάσεως ἢ μὴ τοῦ Νόμου, ἐφ' ὅσον ὁ Νομοθέτης παρέχει ρητῶς εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς Τραπέζης καὶ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν ἐκ τῶν προτέρων τὸ δικαίωμα νὰ θεσπίσουν κανόνας δικαίου χωρὶς νὰ δεσμεύωνται ἀπὸ κανένα ἀπολύτως Νόμον. Σημειωτέον ὅτι ὅπου τοῦ Ὀργανισμοῦ γίνεται παραπομπὴ εἰς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς Νομοθεσίας αἱ διατάξεις αὗται εἶναι ἀντεργατικαὶ ἢ ὀλιγώτερον εὐνοϊκαὶ τῶν τοῦ προηγουμένου Ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης διὰ τὸ προσωπικόν.

2ον. Διότι διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ προσβαλλόμενον Διάταγμα παρέχει εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ ἀνεξέλεγκτον δικαίωμα μεταθέσεως παντὸς ὑπαλλήλου ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, τὴν δὲ ἄρνησιν τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς συμμόρφωσιν, ἀδιαφόρως χρόνου προϋπηρεσίας αὐτοῦ, χαρακτηρίζει ὡς παραίτησιν, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 2112)1920 ὁρίζοντος ὅτι «πᾶσα μονομερὴς μεταβολὴ τῶν ὅρων τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως βλάπτουσα τὸν ὑπάλληλον θεωρεῖται ὡς καταγγελία ταύτης, δι' ἣν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου». Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953 ὥρισεν ὅτι μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος ἢ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μονομερὴς μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας ἐκ μέρους τῆς ἐργοδότιδος Τραπέζης, ἐνταῦθα ὅμως δὲν παραπονούμεθα ὅτι διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ μεταβάλλονται μονομερῶς οἱ ὅροι τῶν παλαιῶν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ παρέχεται εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ ἀνεξέλεγκτον δικαίωμα νὰ μεταβάλῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον μονομερῶς τοὺς ὅρους τῶν νέων συμβάσεων ἐργασίας εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ μεταθέτῃ κατ' οἰκείαν κρίσιν τούτους ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς Χώρας εἰς τὸ ἄλλο, χωρὶς νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας τῆς Τραπέζης ἢ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας τοῦ μετατιθεμένου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἤθελε γίνει δεκτὸν ὅτι τὸ Ν.Δ. 2510)53 παρέσχεν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ τ' ἀνωτέρω διὰ τοῦ προσβαλλομένου Διατάγματος κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 7 Ν. 2112)1920, ἡ τοιαύτη ἐξουσιοδότησις ἀντίκειται εἰς τὸ περὶ ἰσότητος τῶν Ἑλλήνων ἐνώπιον τοῦ Νόμου ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος, διότι ἀποτελεῖ βεβαίως ἄδικον ἀνισότητα τὸ νὰ ἀπολαύουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες μισθωτοὶ τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 2112)20 προστασίας ἔναντι τῆς αὐθαιρεσίας τοῦ ἐργοδότου των καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ μονομεροῦς μεταβολῆς τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἐργασίας εἰς βάρος των, δικαιούμενοι νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰς βάρος των μονομεροῦς μεταβολῆς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2112)20, καὶ μόνοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος νὰ μὴ ἔχουν τοιοῦτον δικαίωμα, θεωρούμενοι ἄλλως ὡς παραιτηθέντες καὶ χάνοντες οὕτω ὅλα τὰ δικαιώματά των τόσον ἔναντι τῆς Τραπέζης, ὅσον καὶ ἔναντι τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης (διότι οἱ παραιτούμενοι δὲν δικαιοῦνται, κατὰ κανόνα, συντάξεως).

3ον. Διὰ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ προσβαλλόμενον Διάταγμα ὁρίζει ὅτι ἡ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης σύμβασις ἐργασίας δύναται νὰ καταγγέλλεται ὁποτεδήποτε παρὰ τῆς Τραπέζης ἐλευθέρως, ἔστω καὶ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, καταβαλλομένης μόνον τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2112, ἐὰν ὅμως ὁ ὑπάλληλος φθάσῃ εἰς ὡρισμένον ὅριον ἡλικίας, τότε ἡ σύμβασις λύεται αὐτοδικαίως χωρὶς καμμίαν ἀποζημίωσιν. Δηλαδή, ἐφ' ὅσον μὲν ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος καὶ ἐφ' ὅσον παραμένει εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπὶ τοσοῦτον ἀποκτᾷ δικαίωμα ὅπως, εἰς περίπτωσιν ἀπολύσεως, λάβῃ μεγαλυτέραν ἀποζημίωσιν· ἐὰν ὅμως συμπληρώσῃ τὸ ἀνώτατον ὅριον παραμονῆς του ἐν τῇ Τραπέζῃ, δηλ. τὸ ὅριον ἡλικίας του, τότε οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν λαμβάνει ὁ ἀπολυόμενος. Οὕτω, ἐνῷ ἡ σύμβασις εἶναι ἀπὸ τῆς συνάψεως αὐτῆς ἀορίστου χρόνου (δι' ὃ καὶ ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ καταγγέλῃ ταύτην ἐλευθέρως ὁποτεδήποτε) ὁ ὑπάλληλος, ἀπολυόμενος μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας (ὅπερ ἐτέθη ὡς ἀνώτατον ὅριον δυνατῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως) οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως δικαιοῦται. Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ εὐθεῖαν παράβασιν τῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς διοικήσεως (τῆς καλῆς πίστεως ἐν τῷ Διοικητικῷ Δικαίῳ) ἥτις ἐπιβάλλει ὅπως ὁ ἐπὶ μείζονα χρόνον ἐργαζόμενος λαμβάνῃ ἐν περιπτώσει ἀπολύσεώς του, μείζονα ἀποζημίωσιν καὶ οὐχὶ ὅπως ὁ ἐξαντλῶν ὁλόκληρον τὸν δυνατὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἕνεκα τούτου ἀπολυόμενος οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν λαμβάνῃ.

4ον. Διότι κατὰ παράβασιν τῆς βασικῆς ἀρχῆς τοῦ ποινικοῦ Δικαίου «nulla poeno sine legem», ἥτις κρατεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν νομικῶν προσώπων, ὁρίζεται ἐν ἄρθρ. 27 στοιχ. ι' ὅτι πειθαρχικὸν παράπτωμα συνεπαγόμενον τιμωρίαν ἀποτελεῖ «ἐν γένει πᾶσα παράβασις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Συμβουλίων τῆς Τραπέζης καὶ εἰδικῶν διαταγῶν αὐτῆς», χωρὶς νὰ εἶναι εἰσέτι γνωστὸν ἢ νὰ καθορίζεται ἐκ τῶν προτέρων τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποφάσεων καὶ διαταγῶν τούτων, αἵτινες θὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τὸ μέλλον.

5ον. Διότι κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 1, 3 καὶ 5 τοῦ Ν. 2112)1920 ἐπιτρέπεται ὡς πειθαρχικὴ ποινὴ ἡ λόγῳ πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἀπόλυσις τοῦ ὑπαλλήλου ἄνευ ἀποζημιώσεως, ἐνῷ κατ' ἄρθρον 5 Ν. 2112)1920 ἀπόλυσις ὑπαλλήλου ἄνευ ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις. Ἀποτελεῖ δὲ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος ἡ καθιέρωσις τοιαύτης ἐξαιρέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, ἐνῷ δι' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὅλων τῶν ἄλλων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν ἰσχύει ἡ ἀρχὴ ὅτι ἀπολυόμενοι δὲν δικαιοῦνται τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2112)1920 μόνον ἐὰν ὑπεβλήθη κατ' αὐτῶν μήνυσις δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν διαπραχθεῖσαν ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀπηγγέλθη κατηγορία δι' ἀδίκημα ἐν γένει φέρον τὸν χαρακτῆρα πλημμελήματος καὶ οὐχὶ ἐὰν ἁπλῶς τοῖς ἐπιβάλλεται ὡς πειθαρχικὴ ποινὴ ἡ ἀπόλυσις.

6ον. Διότι ἄνευ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τὸ ἄρθρον 32 παρ. 5 τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑπεξουσιοδοτεῖ ἐκ νέου τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου ὅπως διὰ Διαταγμάτων κυρῶσι καὶ μελλοντικῶς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης δι' ὧν θὰ ἐπιφέρωνται οἱαιδήποτε τροποποιήσεις εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἡ διάταξις αὕτη ἀντίκειται εἰς τὸν Νόμον, διότι ἐνῷ ὁ Νομοθέτης διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ἀπέβλεψεν εἰς τὴν καθιέρωσιν ἑνὸς νέου Ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης, ρυθμίζοντος «ἐξ ὑπαρχῆς» καὶ ὁριστικῶς τὴν θέσιν τοῦ προσωπικοῦ, ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου 32 παρ. 5 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀναγνωρίζεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τὸ δικαίωμα ὅπως τροποποιῇ κατὰ βούλησιν καὶ ὁποτεδήποτε τὸν Ὀργανισμόν, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν ὑφίσταται Ὀργανισμὸς Προσωπικοῦ ὁριστικῶς ρυθμίζων τὰ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ Νομοθέτου ἥτις ἦτο νὰ ρυθμίσῃ διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁριστικῶς τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ τῆς νέας Τραπέζης.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

καὶ ὅσους ἄλλους λόγους ἐπιφυλασσόμεθα νὰ προσθέσωμεν.

ΕΞΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Τὴν ἀκύρωσιν τοῦ προσβαλλομένου Διατάγματος καὶ τὴν καταδίκην τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἀντίκλητον ἡμῶν ὁρίζομεν τὸν Δικηγόρον Ἰω. Καποδίστριαν (Ἀθῆναι, ὁδὸς Κανάρη 21α).

Ἀθῆναι, 20 Νοεμβρίου 1953
Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας
ΑΙΤΗΣΙΣ

1) τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος», νομίμως ἐκπροσωπουμένου· καὶ

2) ἀτομικῶν τῶν: Γεωργίου Κώστη, Δημητρίου Τσακίρογλου, Παντελῆ Μουτούση, Θεοφάνους Βενακίδου, Γρηγορίου Νικολάου, Εὐαγγέλου Θωμοπούλου καὶ Ἰω. Τζωρτζοπούλου, κατοίκων Ἀθηνῶν.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 53747)24.11.1953 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας (ΦΕΚ γ' 234)28.11.1953).

I.— Ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι Σωματεῖον ἐπαγγελματικόν, νομίμως ἀνεγνωρισμένον ἀπὸ τοῦ 1916 καὶ λειτουργοῦν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ν. 281)1914, ἔχει δὲ κατὰ τὸ Καταστατικὸν του ὡς

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ				
ΤΑΜΕΙΟΝ				8.418.850
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ				
Λ)σμὸς 31391 Ἐστιατορίου	Δρ.	1.825.900		
Λ)σμὸς 31028 Συλλόγου	»	13.147.248		
Λ)σμὸς 31093 «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»	»	779.270		15.752.418
ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ				
Ὑπόλοιπον 31)12)52	»	1.610.770.270		
Ἀγοραὶ ἔτους 1953	»	48.936.500	1.659.706.770	
Πλέον διαφορᾶς ἐξ ἀναγωγῆς εἰς τιμὴν 31.12.53			594.211.180	2.253.917.950
ΑΚΙΝΗΤΑ				
Ὁδοῦ Ροῦζβελτ 60	»	1		
Ἀκίνητον ἐν Σπέτσαις κληροδ. Δ. Μπούμπουλη		18.506.200		18.506.201
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ				
Ὑπόλοιπον τῇ 31.12.52	»	5.000.000		
Ἀγοραὶ ἔτους 1953	»	2.964.000	7.964.000	
Μεῖον ἀποσβέσεως			2.964.000	5.000.000
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ				
Ὑπόλοιπον τῇ 31)12)52	»	75.000.000		
Προσθῆκαι ἔτους 1953	»	3.047.300	78.047.300	
Μεῖον ἀποσβέσεως			6.047.300	72.000.000
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ				
Χρεωστικὰ ὑπόλοιπα				327.381.400
				2.700.976.819

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ	Δρχ.	2.693.638.282
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»	»	779.270
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ		
Πιστωτικὰ Ὑπόλοιπα	»	4.733.367
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ	»	1.825.900
	Δρχ.	2.700.976.819

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 1954

Οἱ Ἐλεγκταὶ
Γ. ΠΕΤΡΟΥ, Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΩΣΤΗΣ

Ὁ Ἐντετ. Σύμβουλος
Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

Ὁ Λογιστὴς
Ε. ΒΑΜΒΑΚΑΣ

Ἀνάλυσις μερίδος, Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1953

ΕΞΟΔΑ				
ΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ				Δρχ. 7.679.900
ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ				
1. Μισθοδοσία Προσωπικοῦ Συλλόγου	Δρχ.	71.984.000		
2. Ἀντίτιμον Συσσιτίου Προσωπικοῦ	»	10.602.000		
3. Ἔκτακτα ἐπιδόματα Προσωπικοῦ	»	8.871.000		
4. Θέρμανσις	»	8.421.100		
5. Ἔξοδα ἐπισκευῆς ἐπίπλων καὶ σκευῶν	»	170.000		
6. Ἔξοδα δημοσιεύσεων καὶ ἐκτυπώσεων Ἀνακοινώσεων	»	14.630.500		
7. Διάφορα Ἔξοδα	»	6.645.600		
8. Ἔξοδα συντηρήσεως ἀκινήτου	»	6.998.900		
9. Ὕδρευσις	»	4.465.350		
10. Ἔξοδα ψυχαγωγίας Μελῶν	»	484.000		
11. Φωτισμὸς — Κίνησις	»	23.340.800		
12. Ἔξοδα συντηρήσεως Ἐστιατορίου	»	42.140.300		
13. Ταχυδρομικὰ — Τηλεγραφικὰ	»	7.389.100		
14. Βοηθήματα εἰς οἰκ. θνησκόντ. συν)φων	»	10.400.000		
15. Ἔξοδα καθαριότητος Κ)τος	»	6.850.700		
16. Ἔξοδα Ἐπιμελητειῶν	»	31.592.000		
17. Συνδρομαὶ Τηλεφώνων	»	17.736.800		
18. Καταβολαὶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α.	»	34.409.400		
19. Ὑλικὸν Γραφείου καὶ Ἔντυπα	»	19.906.100		
20. Συνδρομαὶ εἰς Ἐφημερίδας καὶ Περιοδ.	»	9.594.000		
21. Ἔξοδα Διοικητικοῦ Συμβουλίου	»	16.421.750		
22. Εἰσφοραὶ εἰς Στρατ. Νοσοκομεῖα — Βοηθήματα — Φιλοδωρήματα—Σεισμοπαθεῖς	»	151.922.000		
23. Ἔξοδα Μορφώσεως	»	340.000		
24. Ἀμοιβαὶ Δικηγόρων — Ἔξοδα Δικῶν	»	24.700.000	530.015.400	
25. Ἔξοδα Συνελεύσεων	»	33.959.700		
26. Ἔξοδα Ἀντιπροσωπειῶν Ὑπ)των	»	14.870.400	48.830.100	578.845.500
ΕΞΟΔΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ				226.313.227
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ Λ)ΣΜΟΙ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»				52.000.000
ΕΞΟΔΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ : Τὰ ἀποσβενύμενα				6.047.300
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Τὰ ἀποσβενύμενα				2.964.000
ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ				1.398.572
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ Λ)ΣΜΟΙ : Ἀποσβενύμενα				3.624.750
				Δρχ. 878.873.249

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ κ.λ.π.			ΕΣΟΔΑ
α) Διοικήσεως — Κεντρικοῦ Καταστήματος	Δρχ.	396.445.655	
β) Κ)των Περιφερείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς	»	138.826.247	
γ) Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης	»	29.229.500	
	»	564.501.402	
δ) Λοιπῶν Καταστημάτων	»	291.775.647	Δρχ. 856.277.049
ΤΟΚΟΙ — ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ — ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ			
Τόκοι Λογαριασμοῦ 31028	»	2.825.500	
Μέρισμα μετοχῶν μας	»	7.380.250	» 10.205.750
ΛΟΙΠΑ ΕΣΟΔΑ :			
200 Δρχ. εἰσφορὰ ὑ)Γ.Σ.Ε.Ε.	»	4.140.450	
Διάφορα ἔσοδα	»	8.250.000	» 12.390.450
			Δρχ. 878.873.249

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 1954

Οἱ Ἐλεγκταὶ
Γ. ΠΕΤΡΟΥ, Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΩΣΤΗΣ

Ὁ Ἐντετ. Σύμβουλος
Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

Ὁ Λογιστὴς
Ε. ΒΑΜΒΑΚΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῶν Ἐλεγκτῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως κατὰ τὸ ἔτος 1953

Πρὸς τὴν
Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς 29)1)1954

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 9)2)1953 ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τοὺς ὑποφαινομένους, ὅπως προβῶμεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου μας κατὰ τὸ ἔτος 1953.

Κατὰ τὸν γενόμενον ἔλεγχον διεπιστώσαμεν πλήρη τάξιν καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὰς ἐγγραφὰς εἰς τὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου πρὸς τὰ τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἀναγραφόμενα κονδύλια.

Θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ἐξάρωμεν τὴν καλὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 1954.

ΟΙ ΕΛΕΓΚΤΑΙ
Γ. ΠΕΤΡΟΥ
Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953

ΧΡΕΩΣΤΙΚΑ		
1. Δάνεια Προσωπικοῦ	Δρχ.	4.585.000
2. Διάφοροι Ὀφειλαὶ	»	5.220.000
3. Προκαταβολαὶ ἐπὶ ἀποδόσει Λογαριασμοῦ	»	2.000.000
4. Ὀφειλαὶ μελῶν ἐκ προκ)λῶν ἀπεργίας Ἰανουαρίου 1953	»	600.000
5. Σύλλογος Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ	»	10.000.000
6. Διαχείρισις Ἑστιατορίου	»	112.682.200
7. Διάφοροι Λογαριασμοὶ	»	192.294.200
	Δρχ.	327.381.400

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ		
1. Εἰσπραττόμενα δι' ἀξίαν μὴ ἐπιστραφέντων βιβλίων Βιβλιοθήκης	Δρχ.	792.000
2. Σύλλογος ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Τραπέζης	»	389.867
3. Χαρτόσημον	»	2.819.500
4. Εἰσφοραὶ Προσωπικοῦ ὑ) Γ.Σ.Ε.Ε.	»	732.000
	Δρχ.	4.733.367

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 1954

Οἱ Ἐλεγκταὶ Γ. ΠΕΤΡΟΥ, Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ. — Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΩΣΤΗΣ — Ὁ Ἐντετ. Σύμβουλος Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ — Ὁ Λογιστὴς Ε. ΒΑΜΒΑΚΑΣ

ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ ΤΗ 31-12-1953

205	Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης	@	10.050.000	Δρχ.	2.060.250.000
32	» Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	»	1.420.000	»	45.440.000
45	» Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης	»	190.000	»	8.550.000
50	» Ἐμπορικῆς Τραπέζης	»	135.000	»	6.750.000
5	» Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	780.000	»	3.900.000
140	» Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «Η ΕΘΝΙΚΗ»	»	900.000	»	126.000.000
1	» Προμ. καὶ Πιστ. Σ)σμοῦ ὑπαλ. Τρ)ζῶν Ἐθνικῆς καὶ Κτηματ.	»	1.000.000	»	1.000.000
5	Ὁμολογίαι εἰς χρυσὸν 500 ἑκ. 5% 1914	»	127.000	»	635.000
279	» Κτηματ. πίστεως 7% 1925	»	2.800	»	781.200
197	» Κτηματ. πίστεως 7% 1926	»	2.800	»	551.600
1	» Δανείου Ἐθνικῆς 2,½% 1904	»	200	»	200
1	» Δανείου Ἐθνικῆς 300 ἑκ. 5% 1920	»	2.600	»	2.600
37	» Ἀναγκ. δανείου 6,½% 1922	»	1.550	»	57.350
				Δρχ.	2.253.917.950

Οἱ Ἐλεγκταὶ Γ. ΠΕΤΡΟΥ Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ — Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΩΣΤΗΣ — Ὁ Ἐντετ. Σύμβουλος Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ — Ὁ Λογιστὴς Ε. ΒΑΜΒΑΚΑΣ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗ 31-12-1953

1) Ἔπιπλα Λέσχης	Δρχ.	60.000.000.—
2) Μουσικὰ Ὄργανα	»	1.000.000.—
3) Εἴδη φωτισμοῦ	»	1.000.000.—
4) Μαγειρικὰ Σκεύη καὶ Σκεύη Κυλικείου	»	10.000.000.—
	Δρχ.	72.000.000.—

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1954

Οἱ Ἐλεγκταὶ Γ. ΠΕΤΡΟΥ Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ — Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΩΣΤΗΣ — Ὁ Ἐντετ. Σύμβουλος Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ — Ὁ Λογιστὴς Ε. ΒΑΜΒΑΚΑΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1954

ΕΣΟΔΑ				
ΑΠΟ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜ. ΕΓΓΡ. ΜΕΛΩΝ				
α) Διοικήσεως καὶ Κεντρικοῦ Κ)τος	Δρχ.	400.000.000		
β) Κατ)των Περιφερείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.	»	150.000.000		
γ) Καταστημάτων Ἐπαρχιῶν	»	300.000.000		
δ) Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης	»	30.000.000	Δρχ.	880.000.000
ΑΠΟ ΤΟΚΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ			»	17.000.000
ΑΠΟ ΛΟΙΠΑ ΕΣΟΔΑ			»	3.000.000
			Δρχ.	900.000.0000

ΕΞΟΔΑ				
ΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ			Δρχ.	10.000.000
ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:				
Μισθοδοσία Προσ)κοῦ Συλλόγου	Δρχ.	125.000.000		
Ἀντίτιμον συσσιτίου Προσ)κοῦ	»	10.000.000		
Ἔκτακτα ἐπιδόματα Προσ)κοῦ	»	10.000.000		
Καταβολαὶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α.	»	40.000.000		
Θέρμανσις	»	10.000.000		
Ὕδρευσις	»	5.000.000		
Φωτισμὸς - Κίνησις	»	25.000.000		
Συνδρομαὶ Τηλεφώνων	»	15.000.000		
Ταχ)κὰ - Τηλεγραφικὰ	»	10.000.000		
Ἔξοδα Συντηρήσεως Ἀκινήτων	»	20.000.000		
Ἔξοδα Συντηρήσεως Ἑστιατορίου	»	60.000.000		
Ἔξοδα Συντηρήσεως Ἐπίπλων καὶ Σκευῶν	»	10.000.000		
Ἔξοδα Καθαριότητος Κατ)τος	»	8.000.000		
Ἔξοδα ψυχαγωγίας Μελῶν	»	5.000.000		
Ἔξοδα Ἑορτῶν κλπ. Ἐθνικῶν Σκοπῶν	»	2.000.000		
Ἔξοδα Συνελεύσεων καὶ Ἀρχαιρεσιῶν	»	35.000.000		
Ὑλικὸν Γραφείου καὶ Ἔντυπα	»	15.000.000		
Συνδρομαὶ εἰς Ἐφημερ. καὶ Περιοδ.	»	10.000.000		
Εἰσφοραὶ — Βοηθήματα — Φιλοδωρήματα	»	25.000.000		
Βοηθήματα εἰς Οἰκογ. θνησκ. συν)φων	»	20.000.000		
Διάφορα Ἔξοδα	»	5.000.000		
Ἔξοδα Γραφείου Διοικ. Συμβουλίου	»	15.000.000		
Ἔξοδα Μορφώσεως	»	5.000.000		
Ἔξοδα ἀντιπροσωπειῶν Κατ)των	»	15.000.000	»	500.000.000
ΕΞΟΔΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ			»	200.000.000
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»			»	70.000.000
ΔΙ' ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ			»	15.000.000
ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ			»	5.000.000
			»	800.000.000
Ὑπόλοιπον εἰς «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ»			»	100.000.000
			Δρχ.	900.000.000

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ„
Τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1953

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
ΤΑΜΕΙΟΝ	Δρχ.	1.199.600
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ		
Λ)σμὸς 31093 Ἐφημ. «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»	»	779.270
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	»	2.650.000
ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	»	350.000
	Δρχ.	4.978.870

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Ὑπόλοιπον χρήσεως 1953	Δρχ.	4.978.870
	Δρχ.	4.978.870

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ

ΕΞΟΔΑ				
ΚΟΣΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ				
Ἐκτυπώσεις	Δρχ.	12.850.000		
Συνεργασίαι	»	1.240.000		
Ἀξία χάρτου	»	3.278.400		
Διεκπεραίωσις	»	1.916.000		
Διορθώσεις δοκιμίων..	»	800.000	Δρχ.	20.084.400
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ			»	32.263.500
Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς νέον			»	4.978.870
			Δρχ.	57.326.770

ΕΣΟΔΑ				
ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΣΥΛΛ. ΥΠΑΛΛ. Ε.Τ.Ε.				
Κατὰ τὸ ἔτος 1953			Δρχ.	52.000.000
ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ			»	14.500
Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως			»	5.312.270
			Δρχ.	57.326.770

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 1954

Οἱ Ἐλεγκταὶ Γ. ΠΕΤΡΟΥ Β. ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ — Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΩΣΤΗΣ — Ὁ Ἐντετ. Σύμβουλος Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ — Ὁ Διαχειριστὴς ΑΝ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1953

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ 29)1)54

(Συνέχεια έκ τῆς 1ης σελίδος)

Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ ἐπεσκέφθη τοῦτον καὶ διὰ τοῦ Προέδρου της προσεφώνησεν αὐτὸν ὡς ἀκολούθως :

«Κύριε Διοικητά,

'Ως γνωστόν, τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἀντετάχθη εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο Τραπεζῶν 'Εθνικῆς καὶ 'Αθηνῶν. 'Η ἐναντίωσις αὐτὴ ἦτο εὔλογον νὰ σημειωθῇ λόγῳ τῶν μακροχρονίων παραδόσεων, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Προσωπικὸν ἔχει γαλουχηθῇ ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ δεσμοῦ, ὅστις ἐξεπήγασεν ἐκ τοῦ ὅρκου, τὸν ὁποῖον ἔχει δώσει νὰ ὑπηρετῇ τὸ ὡραῖον καὶ λαμπρὸν "Ιδρυμα. Καὶ ὑπηρεσία ὑψίστη τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς τὸ "Ιδρυμα ὑπῆρξεν, ὅταν τοῦτο ἐζήτει καὶ ἠγωνίζετο, ὅπως ἡ Τράπεζα ζήσῃ αὐτοτελὴς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εὐγενῶν σκοπῶν της. Εἰς ταῦτα, ἐὰν προσθέσῃ τις καὶ τὸ μετοχικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Τράπεζαν, θὰ ἴδῃ πόσον πλέον ἡ δεδικαιολογημένη ὑπῆρξεν ἡ ἐνέργεια τοῦ Σώματος πρὸς ματαίωσιν τῆς συγχωνεύσεως.

'Οπωσδήποτε ὅμως σήμερον προβάλλει μία πραγματικότης. Καὶ ἡ πραγματικότης αὐτὴ εἶναι, ὅτι δι' ὑποχρεωτικῆς πράξεως τῆς Πολιτείας ἱδρύθη ὁ νέος Τραπεζιτικὸς ὀργανισμός, τὸν ὁποῖον ὑμεῖς ἐκλήθητε νὰ διοικήσητε, ταχθεῖς ἐπὶ κεφαλῆς του.

Τὸ προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ νόμου κατέστη αὐτοδικαίως Προσωπικὸν τῆς νέας Τραπέζης τίποτε ἄλλο δὲν ποθεῖ περισσότερον ἀπὸ τὸ νὰ ἴδῃ καὶ τὴν νέαν Τράπεζαν βαδίζουσαν τὴν αὐτὴν λεωφόρον, τὴν ὁποίαν ὁ 'Ιδρυτής τῆς 'Εθνικῆς μας Τραπέζης ἐχάραξε καὶ οἱ διάδοχοί του, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Προσωπικοῦ, διήνοιξαν καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἐκλιποῦσα Τράπεζά μας ἠδύνατο νὰ πραγματοποιῇ τὴν 'Εθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν ἀποστολήν της.

Τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων ἔχει ὡραίας παραδόσεις καὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ὑπόχρεον νὰ βοηθήσῃ τὴν Διοίκησιν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ νέου Τραπεζιτικοῦ 'Οργανισμοῦ, ἥτις φρονοῦμεν ἀδιστάκτως, θὰ καταστῇ ἐφικτὴ μόνον ὅταν ὑπάρξῃ σύμπνοια μεταξὺ τῶν δύο παραγόντων τῆς εὐημερίας τοῦ "Ιδρύματος, ὅταν δηλαδή, ἡ Διοίκησις καὶ τὸ Προσωπικὸν ισταντα ι ὁ εἷς παράπλευρα τοῦ ἄλλου.

Κύριε Διοικητά,

Κατὰ τὴν τελευταίαν προσπάθειαν τοῦ Σώματος πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ πολλὰ ἐπράχθησαν, ἀνεστάλη δὲ αὕτη μὲ δήλωσιν κυβερνητικῶν παραγόντων, ὅτι θὰ γίνουν σεβαστὰ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τοῦ Προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ μόχθου του ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Τραπέζης.

Πιστεύομεν, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης δὲν θὰ ἀποστῇ τῆς ἀρχῆς τοῦ σεβασμοῦ τῶν κεκτημένων δικαίων μας».

'Ο κ. Διοικητὴς ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι σημειοῦ τὰ ὅσα ἀνωτέρω ἐλέχθησαν καὶ προσέθεσεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπάρξῃ εἰλικρινὴς συνεργασία μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ, οἷαν καὶ εὔχεται καὶ ὅτι θὰ λέγῃ ὅ,τι αἰσθάνεται καὶ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.

Εἰς ταῦτα ἀνταπήντησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, εἰπὼν ὅτι ὁ Σύλλογος ἔχει ὡς ἀρχὴν νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω.

Τὴν τε προσφώνησιν τῆς Δ. Ε. καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντησιν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐγνωρίσαμεν εἰς τοὺς συναδέλφους διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀνακοινώσεώς μας. 'Εθεωρήσαμεν ὅμως καλὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ταύτην ἐνταῦθα, διὰ νὰ δειχθῇ ἅπαξ ἔτι, πῶς ἐξεκίνησεν ὁ Σύλλογός μας, πόση καθαρότης διαθέσεων καὶ σκοπῶν εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ Συλλόγου καὶ πόση, ἂν μή τι ἄλλο, ἀοριστία εἰς τὰς τῆς ἑτέρας πλευρᾶς ἐκφράσεις, ἥτις ἀοριστία ἀπετέλει, δυστυχῶς, τὴν ἀμείλικτον εὐγλωττίαν τῶν διαθέσεων καὶ σκοπῶν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

'Επανειλημμέναι ἔκτοτε ὑπῆρξαν αἱ ἐπαφαί μας μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἀποτέλεσμα δὲ ὅλων τῶν σχετικῶν μετ' αὐτοῦ συνεννοήσεών μας ἦτο ἡ δήλωσις αὐτοῦ, ὅτι, πρὶν ἢ ὁ 'Οργανισμὸς τῆς Τραπέζης ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, θὰ ἐτίθετο ὑπ' ὄψιν τοῦ Συλλόγου τὸ σχέδιον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐκθέσῃ ὁ Σύλλογος τὰς ἐπ' αὐτοῦ τυχὸν ἀντιρρήσεις του. 'Αλλ' ὁ κ. Διοικητὴς καίτοι ὑπῆρξε κατηγορηματικὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του συνοδεύσας αὐτὴν μὲ τὴν παναγυρικὴν δήλωσίν του ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε εἰλικρινὴς ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀψηφήσῃ καὶ τὴν πανηγυρικὴν δήλωσίν του καὶ τὴν μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ συμφωνίαν. Χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ προηγουμένως τὸν Σύλλογον, ὡς εἶχε συμφωνηθῇ, ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐργασίας, οἷον εἶναι ὁ 'Οργανισμός, περιέβαλε τοῦτον μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης. 'Απὸ τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὴν μετ' αὐτὴν δήλωσίν του πρὸς ἡμᾶς: «Δὲν πρόκειται ἐγὼ νὰ καθήσω νὰ συζητήσω μαζύ σας τὸν 'Οργανισμόν», προέκυψεν αὐτόματον τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἦλθεν εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ τὴν διοικήσῃ. "Ηλθε διὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐσταμάτησεν, οὐχὶ ἐξ αἰτίας μας, κάθε ἐπαφή μας μὲ τὸν κ. Διοικητήν.

6) Αἱ μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν Παραγόντων ἐπαφαί μας.

Περὶ τῶν ἐπαφῶν μας τούτων ἐκτενὴς ἐγένετο ἀνάπτυξις καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Συλλογικοῦ μας Δελτίου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ 'Εκτάκτῳ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς 20.7.53. "Εν ὑπῆρξε τὸ ἀδιάσειστον συμπέρασμα ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέ"ω ἐπαφάς μας συζητήσεων: ὅτι οἱ Κυβερνητικοὶ παράγοντες ἤθελον σώνει καὶ καλά, τὴν συναίνεσιν τοῦ Σώματος τῶν 'Υπαλλήλων ἐπὶ ὅλων τῶν κατ' αὐτοῦ μετέπειτα διὰ νόμου θεσπισθεισῶν τεραστίων ἀδικιῶν. Καὶ διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸν Νόμον αὐτὸν δὲν ἐδίστασεν ὁ κ. 'Υπουργὸς τῆς 'Εργασίας νὰ χρησιμοποιήσῃ ἓν ἄνευ προηγουμένου ὑβρεολόγιον ἔναντι ἑνὸς Προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπερήφανον καὶ σέβεται ὡς ἱερὰν βίβλον τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐθεμελίωσεν ὁ Γεώργιος Σταῦρος καὶ αἱ ὁποῖαι ἔκτοτε, συνεχῶς βελτιουμένου τοῦ περιεχομένου των, μετεβιβάσθησαν ἕως ἡμῶν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ μόνος ἐκ τῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων, ὅστις ἔδειξε κατὰ τὰς δύο ἀκροάσεις μας πνεῦμα ὄχι κατανοήσεως ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἀγκαλιάσματος τῶν ἀπόψεων τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων, ὄχι δι' ἄλλον λόγον ἀλλὰ διότι αὗται ἦσαν ἀντικειμενικῶς ὀρθαί, ὡς στηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς λογικῆς, ἦτο ὁ τότε 'Υπουργὸς ἐπὶ τοῦ 'Εμπορίου καὶ ἤδη 'Υπουρ.-ἀναπληρωτὴς ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, κ. 'Αθ. Καψάλης. 'Αλλὰ πρέπει, διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῇ καμμία πλάνη, νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ὁ τότε 'Υπουργὸς ἐπὶ τοῦ 'Εμπορίου ὄχι μόνον δὲν ἔδειξε καμμίαν διάθεσιν συνεχίσεως τῶν συζητήσεων, αἵτινες κατὰ πᾶσαν ἀνθρωπίνην πρόβλεψιν, ἐφαίνοντο, ὅτι θὰ εὐωδοῦντο, ἀλλὰ καὶ ἔκλεισε τελείως ἀναπάντεχα ἐρμητικῶς δι' ἡμᾶς τὰς θύρας τοῦ 'Υπουργείου του, καίτοι κατὰ τὰς ἀνωτέρω πα-

ΕΤΕΡΑΙ ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν του. Κατ' ἀκολουθίαν ἔχει ἔννομον συμφέρον πρὸς ἄσκησιν τῆς παρούσης προσφυγῆς, δι' ἧς σκοπεῖται ἡ προάσπισις τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς αὐτονομίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ 'Εθνικῆς Τραπέζης παρὰ τῷ ὁποίῳ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένα. "Ομοιον συμφέρον ἔχομεν καὶ οἱ ἀτομικῶς προσφεύγοντες, οἵτινες εἴμεθα συνταξιοῦχοι τοῦ Ταμείου.

II.— Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων προσωπικοῦ (πρώην) 'Εθνικῆς Τραπέζης εἶναι τὸ ἕτερον τῶν δύο ἀσφαλιστικῶν Ταμείων εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιχοτομήθη τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867 ἱδρυθὲν καὶ λειτουργοῦν Ταμεῖον Συντάξεων προσωπικοῦ 'Εθνικῆς Τραπέζης, μετονομασθὲν ἀπὸ τοῦ 1929 εἰς Ταμεῖον Συντάξεων προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν 'Εθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ 'Ελλάδος, ἔλκει δὲ τὴν καταγωγήν του ἐκ πράξεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ τυγχάνει αὐτοσυντήρητος ἀσφαλιστικὸς 'Οργανισμὸς ἀπολαύων εἰδικῆς καταστατικῆς καὶ διοικητικῆς αὐτονομίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τῆς ἀπὸ 23.2.1928 συμφωνίας μεταξὺ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, κυρωθὲν διὰ τῶν ν. 3483)1928 καὶ 4356)1929. 'Η αὐτονομία αὕτη τοῦ Ταμείου, ὄντος νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, κατοχυροῦται διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συντάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου κυρίως προστατεύεται τὸ δικαίωμα τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ νομικὸν πρόσωπον φυσικῶν προσώπων ὅπως ἐκλέγουν, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῶν νομίμως θεσπιζόμενον καταστατικόν, τὰ πρόσωπα τῆς Διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου καὶ διοικοῦν τοῦτο κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν κρίσιν (Σ. Ε. 885)1946, 1072)1948). Εἰδικώτερον τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου Συντάξεων ἡ συνταγματικὴ προστασία ἀνεγνωρίσθη διὰ πολλῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας (Σ. Ε. 1466)1948, 1370)1950, 1875)1951).

III.— Παρὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὁ 'Υπουργὸς 'Εργασίας διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του διώρισεν ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν (πρώην) 'Εθνικῆς καὶ ὥρισεν 1) ὡς Πρόεδρον τούτου τὸν Διοικητὴν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν μὲ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν Παναγ. Χονδροδῆμον, 2) Κυβερνητικὸν 'Επίτροπον τὸν Κ. Μαλατέσταν μὲ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν Α. Ταγκαλάκην, 3) τακτικὸν μέλος τὸν Χρ. Μαλαγαρδῆν μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Α. Τριανταφύλλου, 4—8) τακτικὰ μέλη τοὺς Λουκᾶν Στράγκαν, 'Αθ. Κωνσταντόπουλον, μὲ ἀναπληρωτὰς τοὺς Κ. Πολυχρονάκην καὶ Β. Λάσκαρην καὶ Χ. Λαγοπάτην μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Κ. Μάνου.

Τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας προσβάλλομεν ὡς ἄκυρον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1) Διότι ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζομένης καὶ προστατευομένης αὐτονομίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ (τέως) 'Εθνικῆς Τραπέζης, τυγχάνοντος νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἀπολαύοντος πλήρους διοικητικῆς αὐτονομίας, τῆς ὁποίας ἀπαύγασμα εἶναι ἀκριβῶς τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν προσώπων τῆς διοικήσεως τοῦ Σωματείου.

2) Διότι κατὰ παράβασιν τῆς αὐτῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1778)1951 (ὅστις ἄλλωστε ἐκηρύχθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Σ. Ε. ἀντισυνταγματικὸς) διωρίσθη Κυβερνητικὸς 'Επίτροπος ἐνῷ κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Α. Ν. 1778)1951 διορίζεται τοιοῦτος 'Επίτροπος μόνον εἰς 'Οργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἔχοντας χαρακτῆρα νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, τὸ δ' ἐν λόγῳ Ταμεῖον εἶναι νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου.

3) Διότι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν 'Εθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ 'Ελλάδος, ἐπελθούσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 56045)1953 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς 'Εργασίας (ΦΕΚ 207)28.9.1953) ἥτις ὅμως εἶναι ἄκυρος δι' ὅσους λόγους ἀναπτύσσομεν εἰς τὴν ἀπὸ 20.11.1953 αἴτησιν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἀποφάσεως.

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

καὶ ὅσους ἄλλους λόγους ἀκυρώσεως ἐπιφυλασσόμεθα νὰ προσθέσωμεν.

ΕΞΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα.— Νὰ ἀκυρωθῇ ἡ προσβαλλομένη ὑπ' ἀριθμ. 53747 τῆς 24.11.1953 ἀπόφασις τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας.— Νὰ καταδικασθῇ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν ἐν γένει δικαστικὴν δαπάνην.

'Αντίκλητον διορίζομεν τὸν πληρεξούσιον ἡμῶν δικηγόρον 'Ιω. Καποδίστριαν ('Αθῆναι, ὁδὸς Κανάρη 21α).

'Εν 'Αθήναις τῇ 15 'Ιανουαρίου 1954

'Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

'Ενώπιον τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας

Α Ι Τ Η Σ Ι Σ

1) Τοῦ ἐν 'Αθήναις ἑδρεύοντος 'Επαγγελματικοῦ Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος», νομίμως ἐκπροσωπουμένου. καὶ

2) ἀτομικῶς: Γεωργίου Κώστη, Δημητρίου Τσακίρογλου, Παντελῆ Μουτούση, Θεοφάνους Βενακίδου, Γρηγορίου Νικολάου, Εὐαγγέλου Θωμοπούλου καὶ 'Ιω. Τζωρτζοπούλου, κατοίκων ἀπάντων 'Αθηνῶν.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 53941)1)53 τῆς 20 Νοεμβρίου 1953 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας.

I.— 'Ο αἰτῶν Σύλλογος τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος τυγχάνει Σωματεῖον ἐπαγγελματικόν, νομίμως ἀνεγνωρισμένον, ἐν τῷ σκοπῷ δὲ αὐτοῦ, κατὰ τὸ νομίμως ἰσχῦον Καταστατικόν του, περιλαμβάνει τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν του, ἅτινα ὡς ὑπάλληλοι τῆς τέως 'Εθνικῆς Τραπέζης τυγχάνουν ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν 'Εθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ 'Ελλάδος καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 2626)1953, κατόπιν τῆς διχοτομήσεως τούτου, καθίστανται ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς (τέως) 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, ἀσφαλιστικοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως. Οἱ δὲ ὑπ' ἀριθ. 2 προσφεύγοντες εἴμεθα πάντες συνταξιοῦχοι τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου Συντάξεων καὶ κατ' ἀκολουθίαν τόσον ὁ προσφεύγων Σύλλογος, ὅσον καὶ οἱ ἀτομικῶς προσφεύγοντες ἔχομεν ἔννομον συμφέρον πρὸς ἄσκησιν τῆς παρούσης αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

II.— Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν 'Εθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ 'Ελλάδος, ἕλκον τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ ἐκ πράξεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τυγχάνει αὐτοσυντήρητος 'Ασφαλιστικὸς 'Οργανισμός, ἀπολαύων εἰδικῆς καταστατικῆς καὶ διοικητικῆς αὐτονομίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τῆς ἀπὸ 23)2)1928 συμφωνίας μεταξὺ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς τέως 'Εθνικῆς Τραπέζης, ὅπερ διαλαμβάνει ὅτι «τὰ Ταμεῖα Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, εἴτε περιλαμβάνοντα πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν... εἴτε ἀναδιοργανούμενα εἰς εἰδικὰ Ταμεῖα τῶν ὑπαλλήλων ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἀποτελοῦσιν αὐτονόμους 'Οργανισμούς, διοικουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν αὐτῶν...». 'Η διάταξις αὕτη κυρωθεῖσα διὰ τῶν Νόμων 3483)1928 καὶ 4356)1929 ἀπέκτησε τυπικῶς ἰσχὺν Νόμου, ἀναγνωρισθείσης τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς αὐτοτελείας καὶ αὐτονομίας τῶν Ταμείων τούτων διὰ πολιτειακῆς πράξεως συνταγματικῶς κατοχυρωμένης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ τε προϊσχύοντος καὶ τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος. 'Επομένως τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τυγχάνει αὐτόνομος καὶ αὐτοδιοίκητος 'Οργανισμός, διεπόμενος ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ βάσει τῶν μνησθέντων νόμων καὶ διοικούμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁριζομένου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ διαδικασίαν. 'Εν τῷ πλαισίῳ τῆς διοικητικῆς αὐτονομίας τοῦ Ταμείου τούτου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὅπως, τηρουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων, διαχειρίζεται τὴν τεραστίαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν αὐτοῦ, ἥτις ἐσχηματίσθη ἐκ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν τόσον τῶν ἠσφαλισμένων ὑπαλλήλων, ὅσον καὶ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, καὶ ἐκ τῶν προσόδων τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου. 'Η τοιαύτη διοικητικὴ καὶ διαχειριστικὴ αὐτονομία τοῦ Ταμείου ἀνεγνωρίσθη ἤδη διὰ πλειόνων ἀποφά-

ρουσιάσεις μας ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν εἰς ἡμᾶς ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς :

«Ἔχετε τὸν λόγον μου, ὅτι οὐδὲν θὰ γίνῃ, ἐὰν δὲν ἀκουσθοῦν προηγουμένως αἱ ἀπόψεις σας».

Εἰς ἀναλόγους δηλώσεις εἶχον προβῆ καὶ οἱ Ὑπουργοὶ κ. κ. Κανελλόπουλος καὶ Τσουδερός, μέλη τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ κατάληξις δυστυχῶς, ὅλων αὐτῶν ἦτο, ὅτι ἡ θέλησις τοῦ κ. Διοικητοῦ θὰ καθίστατο, ὅπως καὶ ἔγινε, Νόμος τοῦ Κράτους, ὅπως πράγματι ἐγένετο διὰ τοῦ Νόμου **2510** καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος **Β. Δ.**, ὅπερ ἐκύρωσε τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ καταρτισθέντα Ὀργανισμὸν τῆς Τραπέζης.

2) Ο ΑΓΩΝ

α) Νόμος 2510

Ὁ κ. Διοικητὴς ἀντελήφθη τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τοῦ ἐπιτεύγματος (ὑπόσχεσις σεβασμοῦ κεκτημένων δικαιωμάτων) τοῦ ὡραίου ἐκείνου ἀγῶνος τοῦ Προσωπικοῦ καὶ προσπαθήσας ἐπέτυχε τὴν λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων κατὰ τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἔβλεπεν, ὅτι μὲ τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον βάσει τῆς ὑποσχέσεως θὰ ἔμενεν ἀκλόνητον εἰς τὴν θέσιν του, δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὴν Τράπεζαν ἰδικήν του. Διὸ καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νομοθετικὴν προστασίαν, ἥτις καὶ τῷ παρεσχέθη διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου «ἐπὶ τοῦ Τραπεζιτικοῦ». Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀντίδρασις τοῦ Προσωπικοῦ ἐναντίον τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον, ὅπως ἀρχικῶς εἶχε διατυπωθῇ, ἔπληττεν ὄχι μόνον ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, μικρῶν καὶ μεγάλων, ὅπως ἐπίσης καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας. Πρὸ τῆς γενικῆς, ὡς γνωστόν, κατακραυγῆς ἐναντίον τοῦ Νομοσχεδίου αἱ διατάξεις αὐτοῦ περιωρίσθησαν μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Πρέπει ἐνταῦθα νὰ ἐξάρωμεν τὴν σθεναρὰν καὶ πλήρη ἀλληλεγγύης στάσιν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν κατὰ τὸν κατὰ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου ἀγῶνα οἱ συνάδελφοι τῶν μικρῶν Τραπεζῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, ὅπως δὲν δυνάμεθα παρὰ μὲ πικρίαν νὰ σημειώσωμεν τὴν ἀντισυναδελφικὴν — εἶναι ὁ ἐλαφρύτερος χαρακτηρισμὸς — διαγωγήν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἔδειξαν, ὅτι δὲν πιστεύουν εἰς τὸ δόγμα τῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε τὸ **Α** καὶ τὸ **Ω** τῆς **Ο.Ε.Τ.Ο.** Καὶ ἔτι πλέον· οἱ Σύλλογοι οὗτοι, ἀφοῦ ἔτυχον τῶν ὠφελημάτων των ἐκ τοῦ ἐπιτυχοῦς ἀγῶνος τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ **1953**, ὄχι μόνον χωρὶς νὰ μᾶς ἐνισχύσουν κατ' αὐτόν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ προσπαθοῦντες πῶς θὰ τὸν ἐματαίωνον καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἀφ' οὗ οὗτος ἐξεδηλώθη, πῶς θὰ τὸν ἐξεφύλιζον, δὲν ἐδίστασαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐν λόγῳ δύο Συλλόγων καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξεκινήσαμεν ὅλοι μαζὺ ἐκ συμφώνου καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς **Γ.Σ.Ε.Ε.**, νὰ μᾶς ἐγκαταλείψουν καθ' ὁδόν, εὐθὺς ὡς τοῖς ἐδόθη ὑπόσχεσις, ὅτι θὰ ἀπηλείφοντο αἱ ἀφορῶσαι αὐτοὺς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο.

Ἰδιαιτέραν πικρίαν γεννᾷ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἀνωτέρω ὑπόσχεσιν εἶχον λάβει οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν χρόνον διεξήγετο ὁ ἀγών, ἐλθόντες οὗτοι μόνοι των εἰς ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν ἁρμοδίων συνεννοήσεις.

Παρὰ τὴν ἀντισυναδελφικὴν αὐτὴν στάσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν δύο ὡς ἄνω Συλλόγων, τὸ Προσωπικὸν συνέχισε τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὄχι μόνον χωρὶς καμμίαν ἔστω καὶ ἠθικὴν συμπαράστασίν των, ἀλλὰ δεχόμενον καὶ τὰς βολάς, αἵτινες ἐκ τῶν κόλπων των προήρχοντο. Κάθε Σύλλογος γράφει τὴν ἱστορίαν του. Ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι ὁ ἰδικός μας Σύλλογος ἔγραψε τὴν ἱστορίαν του, ὅπως ἐπίσης πιστεύομεν, ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ δύο ὡς ἄνω Σύλλογοι δύνανται νὰ ὁμιλήσουν περὶ οἱουδήποτε ἄλλου πράγματος, ἀλλὰ περὶ ἱστορίας ἐν προκειμένῳ, δὲν θὰ δυνηθοῦν ποτὲ νὰ ὁμιλήσουν.

Τὸ Νομοσχέδιον αὐτό, παρὰ τὸν ἀγῶνα, κατέστη Νόμος τοῦ Κράτους, φέρων τὸν ἀριθμὸν **2510**, περὶ τῶν καταστροφικῶν διὰ τὸ προσωπικόν, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπομαχίᾳ, συνεπειῶν τοῦ ὁποίου εὐρεῖα ἔχει γίνει ἀνάπτυξις ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Συλλογικοῦ μας Δελτίου. Ἐδῶ περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἶναι Νόμος, ὁ ὁποῖος θέτει «ἐκτὸς ἐργατικοῦ νόμου» μόνον τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ὁποίους σκοπεῖ νὰ παραδώσῃ σιδηροδεσμίους εἰς χεῖρας τοῦ κ. Διοικητοῦ. Λέγομεν «σκοπεῖ», ἐπειδὴ ἐξεμέθα βέβαιοι, ὅτι τὸ Προσωπικὸν δὲν παραδίδεται, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλευθέρους, καὶ ὄχι δούλους.

β) Ὁ Ὀργανισμός.

Ὁ συνταγεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ Ὀργανισμὸς ἐκυρώθη διὰ τοῦ **Β. Δ. 26.9.53** καὶ ἐτέθη ἤδη εἰς ἐφαρμογήν. Καὶ περὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐγένετο ἐκτενὴς ἀνάπτυξις διὰ τοῦ Συλλογικοῦ Δελτίου. Ἐναντίον τοῦ Ὀργανισμοῦ ἠσκήθη προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἥτις ἐκδικάζεται τὴν **11**ην τοῦ προσεχοῦς μηνός. Τὸ κείμενον αὐτῆς θὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Συλλογικοῦ Δελτίου.

Ὁ δημοσιευθεὶς Ὀργανισμὸς ῥίπτει τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Τράπεζαν ἕναν αἰῶνα ὀπίσω. Πρόκειται περὶ τοῦ θεοκρατικωτέρου Ὀργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἠδύνατό τις νὰ φαντασθῇ. Δὲν σέβεται τὰ δίκαια τῶν ἐργαζομένων, ἀλλ' οὔτε καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Ἐπέρωθεν τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τίθεται ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Συνέβη αὐτὴ ἡ ἀνήκουστος ἀδικία, τὴν ὁποίαν, ἐὰν πιστεύωμεν, ὅπως ἀδίστακτα πιστεύομεν, εἰς τὴν Νέμεσιν, εἰς τὴν Δικαιοσύνην, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ μίαν ἡμέραν ἀργὰ ἢ γρήγορα, τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πληγὲν ὑπερήφανον Προσωπικὸν νὰ ἄρῃ καὶ νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ἐπιβληθέντα αὐτὸν ζυγόν.

Ὡς θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ Συνάδελφοι, διότι ἔχει δημοσιευθῇ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Συλλογικοῦ Δελτίου, τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, δὲν περιεῖχε καθόλου εἰς τὸ περὶ ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης κεφάλαιον διατάξεις περὶ τμήματος Βιομηχανικῆς Πίστεως, τὸ ὁποῖον, φαίνεται, ὁ ἀβαθὴς συντάκτης τοῦ Ὀργανισμοῦ εἶχε τελείως λησμονήσει. Διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν Τμήματος τῆς Τραπέζης, τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων διεμαρτυρήθη ἐντονώτατα. Εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ τελικῶς ψηφισθεὶς Ὀργανισμὸς διατηρεῖ καὶ τὸ Τμῆμα αὐτό. Καὶ ὀρθῶς, διότι εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ποία ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ Βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

III. Τὰ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Αἱ περικοπαὶ — Αἱ διανομαὶ — Αἱ προαγωγαὶ — Αἱ ἀπολύσεις.

Αἱ περικοπαὶ

Εὐθὺς ὡς ἐψηφίσθη τὸ «ἐπὶ τοῦ Τραπεζιτικοῦ» νομοσχέδιον καὶ κατέστη Νόμος τοῦ Κράτους, ὁ Νόμος **2510**, ἡ Τράπεζα ἤρχισε, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐγκριθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενος Ὀργανισμός, νὰ θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰς εἰς βάρος τοῦ προσωπικοῦ περικοπὰς τῶν ἀποδοχῶν του. Ἀντελήφθη ὅμως, ὅτι ἡ σπουδή της δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον καὶ ἀνέκρουσε πρύμναν ὡς πρὸς τὰς περικοπὰς τῶν ἀποδοχῶν. Ἀνέβαλε τὴν πραγματοποίησίν των ἕως ὅτου θὰ ἐτίθετο ἐν ἰσχύϊ ὁ Ὀργανισμός, διότι ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κυροῦντος αὐτὸν **Β. Δ.** ἐξηρτᾶτο καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν περικοπῶν, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τόσης, ὡς ἐλέχθη, σπουδῆς εἶχε προχωρήσει. Εὐθὺς λοιπὸν ὡς ἐκυρώθη ὁ Ὀργανισμός, ἀντικρύσαμεν τὰς περικοπάς, αἵτινες καὶ ἐφαλκίδευσαν τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἱδρῶτός μας.

Αἱ διανομαὶ

Ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐδόθησαν αὐξήσεις ὄχι μόνον συνεπείᾳ τῆς ἐξισώσεως τῶν μισθῶν των πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἡμῶν, ἀλλὰ κυρίως διότι, α) ἔλαβον τοὺς μισθοὺς τοῦ ἀντιστοίχου βαθμοῦ τῆς Ἐθνικῆς μολονότι δὲν ὑπῆρχε οὐσιαστικὴ ταυτότης βαθμοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς ὀνομαστική. Ἄλλο, ὡς γνωστόν, ἦτο ὁ Τμηματάρχης τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, βαθμὸς τὸν ὁποῖον ἔχουν καταλάβει μὲ **15**ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἄλλο ὁ Τμηματάρχης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, βαθμὸς τὸν ὁποῖον ἔχουν καταλάβει μετὰ **25**ετῆ καὶ πλέον ὑπηρεσίαν. Ἄλλο ὁ Ὑπολογιστὴς ἢ ὁ Βοηθὸς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ ἄλλο ὁ Ὑπολογιστὴς ἢ Βοηθὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὑπάρχει διαφορὰ τρόπου προσλήψεως καὶ ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως, καὶ β) ἔλαβον δυνάμει τῆς μεταβατικῆς διατάξεως «περὶ τριετιῶν ἐκ τῆς ἐντάξεως», τὴν ὁποίαν πολὺ τεχνηέντως ἐμαγείρευσαν, πολλὰς τριετίας, εἰς τρόπον ὥστε ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν νὰ ἔχουν λάβει αὐξήσεις, αἵτινες κατὰ διαφόρους τρόπους πραγματοποιηθεῖσαι, φθάνουν κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὰ **70** ο)ο.

Συνεπείᾳ τῶν χορηγηθεισῶν αὐξήσεων τούτων, ἐγένοντο κατὰ κυριολεξίαν διανομαὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων δι' ἀναδρομικὰς διαφορὰς ἔλαβε ποσὸν πλέον τῶν δρχ. **15** ἑκατ. κατὰ μέσον ὅρον.

Βεβαίως, ὁ Σύλλογός μας χαίρει ὅταν βλέπῃ ὅτι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸ γεγονός, ὅτι τὸν Ἰούνιον τοῦ **1952** τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν εἶχε κατέλθει εἰς ἀγῶνα διαρκείας ἑνὸς περίπου μηνὸς μὲ αἴτημα τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν του. Τότε οὐδεμία αὐτ

ΕΤΕΡΑΙ ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

σεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (Σ. Ε. 1466)1948, 1370)1950, 1875)1951).

ΙΙΙ.— Μολονότι ὅμως τὸ Ταμεῖον τοῦτο κέκτηται κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Νόμον διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν αὐτονομίαν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του, τὸ Ν. Δ. 2626)1953 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἐνῷ διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 1 διέλυσε τὸ κοινὸν «Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος» καὶ ἵδρυσεν ἀφ' ἑνὸς τὸ «Ταμεῖον Συντάξεων τῶν Τραπεζῶν (πρώην) Ἐθνικῆς» καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ «Ταμεῖον Συντάξεων προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς», διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὥρισεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1953 περιουσία τοῦ κοινοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς ἀνήκει ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἱδρυόμενα εἰδικὰ Ταμεῖα κατ' ἀναλογίαν τῶν μέχρι τῆς 30.9.1953 εἰς ἕκαστον Ταμεῖον εἰσφορῶν τῆς οἰκείας Τραπέζης καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς ὡς καὶ τῶν ἐν γένει συντελεστῶν σχηματισμοῦ τῆς περιουσίας τοῦ κοινοῦ Ταμείου καὶ διανέμεται μεταξὺ τούτων κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν. Περαιτέρω δὲ ὥρισε τὸ αὐτὸ ἄρθρον 2, ὅτι ἡ διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ κοινοῦ Ταμείου ἐνεργηθήσεται ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ἀνήκει ὁ διαχωρισμὸς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ὁ τελικὸς καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων, ὅπερ θὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ θὰ δοθῇ εἰς τὰ «νεοϊδρυόμενα Ταμεῖα.» Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, ἐφ' ὅσον δ' ἀφορῶσιν εἰς τὴν διανομὴν περιουσιακῶν στοιχείων ἀποτελοῦν τίτλον κυριότητος ἢ ἑτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος μεταγραφόμενον μὲν προκειμένου περὶ τῶν ἀκινήτων, καταχωριζόμενον δὲ νομίμως προκειμένου περὶ τίτλων (μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ὀνομαστικῶν ἢ ὀνομαστικοποιημένων). Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἐν γένει τῶν «νεοϊδρυομένων Ταμείων», μέχρι πέρατος τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΙΥ.— Δυνάμει τῆς οὕτω χορηγηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ἐξέδωσε τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, δι' ἧς συγκροτεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν διανομῆς τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ διοικήσεως αὐτῆς μέχρι πέρατος τῆς ἐκκαθαρίσεως, καὶ ὁρίζει ὡς μέλη ταύτης τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τρεῖς δημοσίους ὑπαλλήλους, δύο ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ δύο ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης αἰτούμεθα τὴν ἀκύρωσιν διὰ τοὺς ἑπομένους λόγους:

1. Διότι ἡ χορηγήσασα τὴν πρὸς συγκρότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 Ν. Δ. 2626)53 καὶ ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν συνέστη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, τουτέστι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ δὴ τῆς ὁριστικῆς μεταβιβάσεως μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ διαλυομένου κοινοῦ Ταμείου εἰς τὸ ἕτερον τῶν νεοϊδρυομένων ἀσφαλιστικῶν Ταμείων διὰ μόνης τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν ἀντίκειται εἰς τὸ περὶ προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος.

2. Διότι ἡ αὐτὴ διάταξις ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Συντάγματος ἐφόσον ἡ δι' αὐτῆς συνιστωμένη Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖ δικαστικὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως περὶ τῆς τύχης τῆς περιουσίας τοῦ διαλυομένου νομικοῦ προσώπου (κοινοῦ Ταμείου) διὰ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῆς εἰς τὸ ἕτερον τῶν νεοϊδρυομένων νομικῶν προσώπων (εἰδικῶν Ταμείων).

3. Διότι ἡ αὐτὴ διάταξις ἀντίκειται εἰς τὸ περὶ ἐλευθερίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἄρθρα. 11 τοῦ Συντάγματος, ἀπαύγασμα τῆς ὁποίας εἶναι καὶ τὸ δικαίωμα τῶν συνεταιριζομένων ὅπως αὐτοὶ ἐλευθέρως ἀποφασίζουν περὶ τῆς τύχης τῆς περιουσίας τοῦ παρ' αὐτῶν ἱδρυομένου νομικοῦ προσώπου. Ἡ ἀντίθεσις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ Ν. Δ. 2626)53 πρὸς τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ Συντάγματος καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἔντονος καὶ ἐκ τοῦ περιστατικοῦ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Νόμου ἀπηξίωσε νὰ περιλάβῃ μεταξὺ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν δικαστικὴν ἐπιτροπὴν προσώπων καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἢ τῶν ἡσφαλισμένων ὑπαλλήλων ἢ τῶν συνταξιούχων, μολονότι τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς τεραστίας περιουσίας τοῦ Ταμείου ἐσχηματίσθη διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κρατήσεων αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἐπὶ ἕνα περίπου αἰῶνα.

4. Διότι κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀνατίθεται σὺν τοῖς ἄλλοις **διὰ τοῦ ἄρθρου 2** παρ. 4 τοῦ Ν. Δ. 2626)1953 καὶ ἡ διοίκησις τῶν νεοϊδρυομένων Ταμείων (Σ. Ε. 885)1946).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ — ΕΞΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα αἴτησις. Νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 53941)1)53 τῆς 20 Νοεμβρίου 1953 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ Νὰ καταδικασθῇ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην μας.

Ἀθῆναι, 12 Ἰανουαρίου 1954

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

ξησις ἀποδοχῶν ἐπετεύχθη, διότι, ὡς διεκηρύχθη, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δὲν ἀντεῖχεν οἰκονομικῶς. Σήμερον δίδονται αὐξήσεις ἀσυγκρίτως μεγαλύτεραι. Ἡ ἐξήγησις εἶναι καταφανής. Ὑπάρχει ὁ ἰδρὼς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ χρήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, αὐτῆς τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ἐνεφάνισαν ὡς πτωχεύσασαν.

Προαγωγαὶ — Προσαυξήσεις

Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς οἰκείας διατάξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐγένοντο προαγωγαὶ τῶν συμπληρωσάντων τὸν πρὸς προαγωγὴν ἢ πρὸς χορήγησιν προσαυξήσεως χρόνον τῇ 1.7.52, 1.1.53 καὶ 1.7.53.

Αἱ διαφοραὶ ὅμως ἐκ τῆς προαγωγῆς ἢ τῆς χορηγήσεως προσαυξήσεως ὑπελογίσθησαν ἀπὸ 26.9.53 (ἡμέρας ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ) καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν ἐδύνατο συμπληρώσει τὸν πρὸς προαγωγὴν ἢ προσαύξησιν χρόνον. Ἀντιθέτως, αἱ πάσης φύσεως διαφοραὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κατεβλήθησαν ἀπὸ 1.3.53.

Ἀπολύσεις

Εὐθὺς ὡς ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Τραπέζης, συνεκροτήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου 2510 προβλεπομένη ἐπιτροπὴ διὰ τὴν καταγγελίαν συμβάσεων ἐργασίας, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ Ν. 2510 ἐν ἄρθρῳ 4. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἤρξατο τὰς ἐργασίας της, ἀμέσως δὲ κατηγγέλθη ἡ σύμβασις ἐργασίας μέχρι τῆς στιγμῆς 350 ὑπαλλήλων. Ἐξ ἄλλου, συνεπεία τῆς μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἐξῆλθον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1954 130 περίπου ὑπάλληλοι. Οὕτω ἐξῆλθον ἐν συνόλῳ 480 ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐὰν προσθέσωμεν καὶ τοὺς ἀπὸ 8ης Ἰανουαρίου 1953 καὶ ἐφεξῆς παραιτηθέντας 136 ὑπαλλήλους, τὸ σύνολον τῶν ἐξελθόντων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται μέχρι στιγμῆς, εἰς τὸν ἀριθμὸν 620.

Ἐπανειλημμένως διεκηρύξαμεν ὅτι σκοπὸς τοῦ κ. Διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐξαλείψῃ τὸ χρῶμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν νέον Τραπεζιτικὸν Ὀργανισμὸν καὶ νομίζει, ὅτι τοῦτο τὸ ἐπιτυγχάνει τὸ μὲν διὰ τοῦ ἐπιδιωκομένου ἐξανδραποδισμοῦ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ, τὸ δὲ διὰ τῆς ἐκδιώξεως ἐκ τῆς Τραπέζης ὑπαλλήλων. Τοῦ δηλοῦμεν ὅμως ὅτι μόνον αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ, διότι ὄχι μόνον οἱ ἐντὸς τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης εὑρίσκονται μὲ τὴν ψυχήν των ἐντὸς αὐτῆς καὶ ὅπως καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ μίαν ἡμέραν νὰ λειτουργήσῃ ὁ Νόμος τῆς Νεμέσεως, ὁ Νόμος τῆς Δικαιοσύνης.

IV. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ.

Αἱ παραιτήσεις τοῦ ἔτους 1952.

Συνεπείᾳ τῆς ἐξόδου κατὰ τὸ ἔτος 1952 διὰ παραιτήσεως, 205 ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἶχε δημιουργηθῇ ἔν τεράστιον βάρος διὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκαλοῦντο πολὺ πρὸ τῆς φυσιολογικῆς τῶν 205 αὐτῶν ὑπαλλήλων ἐξόδου νὰ ἀναλάβουν ἐν τοῖς πράγμασι δαπάνας τῆς Τραπέζης. Ἡ ἐπίπτωσις αὐτὴ τοῦ βάρους τῶν 205 συναδέλφων, οἵτινες ἐξῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἐκρίθη ἀπαράδεκτος διὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα καὶ ἐν συσκέψει μεταξὺ τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν εἰς αὐτὰς ἐργαζομένων ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, ὅπως ἀποκαταστήσουν πᾶσαν ζημίαν ἥτις προσγίνεται εἰς τὰ Ταμεῖα ἐκ τῆς μὴ φυσιολογικῆς ἐξόδου ὑπαλλήλων. Ἡ συμφωνία αὐτὴ ἐπανελήφθη καὶ εἰς τὰς συνεδρίας τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας, ἐδόθη δὲ ἐντολὴ καὶ ἐγένοντο δύο ἀναλογιστικαὶ μελέται. Ἡ μία διὰ τὸ Ταμεῖον Αὐτασφλείας καὶ ἡ ἄλλη διὰ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, αἵτινες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Συλλογικοῦ μας Δελτίου.

Ἐπραγματοποιήθησαν ὅθεν ζημίαι εἰς βάρος τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἐκ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 205 ὑπαλλήλων καί τινων ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπανορθώσουν αἱ Τράπεζαι, ὅτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνηγγέλθη ἡ συγχώνευσις.

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1953.

Τὰ γεγονότα τοῦ ἔτους 1953 ἔσχον τὸν ἐπιζήμιον ἀντίκτυπόν των καὶ ἐπὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Πολλοὶ συνάδελφοι, 136 τὸν ἀριθμόν, πρὸ τῆς ζοφερᾶς καταστάσεως, ἥτις ἐδημιουργήθη διὰ τὸ Προσωπικόν, ὑπέβαλον τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης παραίτησίν των. Ἐξ ἄλλου, καὶ ἡ Τράπεζα βάσει τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ἐξεδίωξε ἐξ αὐτῆς ἑκατοντάδας ὑπαλλήλων διὰ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας καὶ μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Οὕτω λοιπὸν ἐγεννᾶτο τεράστιον πρόβλημα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἀποζημιώσεων ὡς καὶ τῶν συντάξεων κ.λ.π. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας, αἱ Τράπεζαι Ἐθνικῆς καὶ Ἑλλάδος ἀνέλαβον ἐν τέλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσουν αὐταὶ τὰ ἐφάπαξ καὶ ὁ ἐκ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἐξελθόντων λ)σμὸς νὰ ἐξυπηρετηθῇ διὰ τῶν ποσῶν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων θὰ ὑποχρεωθῇ τὸ Ταμεῖον κατὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως ἑκάστου τῶν προώρως ἐξελθόντων. Ὡς πρὸς δὲ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅπως ἐπανορθώσῃ αὕτη τὴν ζημίαν, ἥτις προσγίνεται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἐκ τῆς προώρου, τῆς μὴ φυσιολογικῆς, ἐξόδου ὑπαλλήλων. Σχετικῶς ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἔγγραφον ὑπὸ χρονολογίαν

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ, ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 56045)1953 Ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος, «περὶ συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ». Διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης μεταβάλλεται ἄρδην ὁ τρόπος διοικήσεως τοῦ Ταμείου ἄνευ προτάσεως ἢ γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Κατὰ τῆς Ἀποφάσεως ταύτης ἤσκησε ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προσφυγὴν ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως :

Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
ΑΙΤΗΣΙΣ

1) Τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐνωνυμίαν «Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος», νομίμως ἐκπροσωπουμένου καὶ

2) ἀτομικῶς: τῶν Γεωργίου Κώστη, Δημητρίου Τσακίρογλου, Παντελῆ Μουτούση, Θεοφάνους Βενακίδου, Γρηγορίου Νικολάου καὶ Εὐαγγέλου Θωμολου, κατοίκων ἁπάντων Ἀθηνῶν.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 56045)1953 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας (Φ. Ε.Κ. 207)28.9.1953 τεῦχ. Β΄) δι' ἧς ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος.

---

1. Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τυγχάνων Σωματεῖον Ἐπαγγελματικόν, νομίμως ἀνεγνωρισμένον, ἐν τῷ σκοπῷ αὐτοῦ, κατὰ τὸ νομίμως ἰσχῦον Καταστατικόν του, περιλαμβάνει τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν του, ἅτινα ὡς ὑπάλληλοι τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης τυγχάνουν ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 2626)29.10.53, κατόπιν τῆς ἀναδιοργανώσεως τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς (τέως) Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀσφαλιστικοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ἔλκον τὴν καταγωγήν αὐτοῦ ἐκ πράξεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τυγχάνει αὐτοσυντήρητος Ἀσφαλιστικὸς Ὀργανισμός, ἀπολαύων εἰδικῆς καταστατικῆς καὶ διοικητικῆς αὐτονομίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τῆς ἀπὸ 23)2)1928 συμφωνίας μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅπερ διαλαμβάνει ὅτι «τὰ Ταμεῖα Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἴτε περιλαμβάνοντα πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν.... εἴτε ἀναδιοργανούμενα εἰς εἰδικὰ Ταμεῖα τῶν Ὑπαλλήλων ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἀποτελοῦσιν αὐτονόμους Ὀργανισμούς, διοικουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν αὐτῶν....». Ἡ διάταξις αὕτη κυρωθεῖσα διὰ τῶν Νόμων . 3483)1928 καὶ 4356)1929 ἀπέκτησε τυπικῶς ἰσχύν Νόμου, ἀναγνωρισθείσης τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς αὐτοτελείας καὶ αὐτονομίας τῶν Ταμείων τούτων διὰ πολιτειακῆς πράξεως συνταγματικῶς κατωχυρωμένης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ τε προϊσχύσαντος καὶ τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος. Ἑπομένως τὸ Ταμεῖον Συντάξεως τυγχάνει αὐτόνομος καὶ αὐτοδιοίκητος ὀργανισμός, διεπόμενος ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ βάσει τῶν μνησθέντων νόμων καὶ διοικούμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, ὁριζομένου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ διαδικασίαν. Διὰ τῆς προσβαλομένης ἀποφάσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου πρὸς τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ ἵνα ἡ προεδρεία τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀσκῆται ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἑλλάδος, προέβη οἰκοθεν, ἄνευ προτάσεως ἢ γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ λοιπὸν περιεχόμενον, εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου τούτου, μεταβολὴν ἄρδην τὸν τρόπον διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξ ἠσφαλισμένων μελῶν αὐτοῦ, μελῶν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, τὸν τρόπον ὑποδείξεως αὐτῶν καὶ προέβη εἰς δημιουργίαν θέσεως Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἄνευ ψήφου, πλὴν μὲ ἀναστολτικὰ δικαιώματα τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων καὶ ἐθέσπισε σωρείαν διατάξεων τῆς διαδικασίας λήψεως ἀποφάσεως, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ἀφαιρῆται ἡ διοίκησις τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς ἐκπροσώπους του καὶ κατὰ τὸν νομίμως ἰσχύοντα Κανονισμὸν διοικοῦντας αὐτὸν καὶ παρέδωσε τοῦτον εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐπέμβασιν ἐπέμβασιν καὶ διοίκησιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, καταργήσας ὁλοκληρωτικῶς τὴν αὐτοδιοίκησιν, αὐτονομίαν καὶ αὐτοτέλειαν τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, τὴν συνταγματικῶς κατοχυρουμένην. Πρόδηλον ὅθεν τὸ ἔννομον συμφέρον τοῦ πρώτου ἐξ ἡμῶν ὡς Συλλογικοῦ ὀργάνου, τῶν δὲ λοιπῶν ὡς ἠσφαλισμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων, εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς παρούσης αἰτήσεως ἀκυρώσεως καὶ μετὰ τὴν διὰ τοῦ Ν.Δ. 26261953 ἀναδιοργάνωσιν καὶ κατάτμησιν τοῦ Κοινοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος εἰς τὰ δύο εἰδικὰ Ταμεῖα Συντάξεως Ἐθνικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, καθόσον διὰ τῆς διατάξεως τοῦ 1 παράγρ. 4 5 τοῦ Ν.Δ. τούτου θεσπίζεται ὅτι ἕκαστον τῶν εἰδικῶν Ταμείων διέπεται ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἀναδιοργανουμένου κοινοῦ Ταμείου, ἡ δὲ διοίκησις αὐτῶν ἀσκεῖται ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ Καταστατικῷ τοῦ Κοινοῦ Ταμείου καὶ ἑπομένως ἡ κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦτοῦ Κοινοῦ Ταμείου ἔχει ἄμεσον νομικὸν ἐπακόλουθον καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη Εἰδικοῦ Ταμείου, τοῦ Προσωπικοῦ τῆς (πρώην) Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀφοῦ τὸ αὐτὸ Καταστατικὸν (Κανονισμὸς) διέπει καὶ τὸ εἰδικὸν τοῦτο Ταμεῖον. Ἄλλως τε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, ἐν ὄφει ἀκριβῶς τῆς ἐπικειμένης ἐκδόσεως τοῦ Ν.Δ. 2626)1953 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς» ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸ Καταστατικὸν τοῦ Κοινοῦ Ταμείου, ὥστε νὰ ἐμφανισθῇ κατόπιν διὰ τοῦ Ν.Δ. ὅτι τοῦτο οὐδόλως θίγει τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου καί, πλὴν τῆς διχοτομήσεως, διατηρεῖ κατὰ τὰ λοιπὰ τὴν ὑφισταμένην διοικητικὴν κατάστασιν, ἐνῶ πράγματι διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας οὐδὲν ἕτερον ἐπεδίωξεν, εἰμὴ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ προσώπων τῆς ἀρεσκείας του πρὶν ἤ δημοσιευθῇ καὶ ἰσχύσῃ τὸ Ν.Δ. 2626)1953.

ΙΙ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἀσκοῦμεν τὴν προκειμένην αἴτησιν ἀκυρώσεως, καθόσον ἡ ἀπόφασις αὕτη τυγχάνει ἀκυρωτέα διὰ τοὺς ἑπομένους ὀρθοὺς καὶ νομίμους λόγους :

1) Διότι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων (ἄρθρ. 59 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 11)11)1953, ἄρθρ. 2 Ν.2070)52, Ν.Δ. 2520)1953 κλπ.) παρεχομένης αὐτῷ ἐξουσίας, προέβη εἰς ἔκδοσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως αὐτοῦ, καθόσον ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκ τοῦ περιεχομένου της κρινομένη συνιστᾷ συνταγματικῶς ἀνεπίτρεπτον ἐπέμβασιν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν καταστατικὴν αὐτοτέλειαν καὶ διοικητικὴν αὐτονομίαν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, κατοχυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ προϊσχύοντος καὶ τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος, ἥτις ρητῶς ἐκρίθη καὶ ἀνεγνωρίσθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1466)1948, 1370)1950 καὶ 1875)1951 ἀποφάσεων τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὡς καὶ ὁμοίων ἀποφάσεων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, δεδομένου ὅτι τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τυγχάνει σωματειακὸς ὀργανισμὸς ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἔλκων τὴν καταγωγήν αὐτοῦ ἐκ δικαιοπραξίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἤτοι τῆς ἀπὸ 12.4.1867 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρισθείσης τῆς καταστατικῆς καὶ διοικητικῆς αὐτοῦ αὐτοτελείας δι' εἰδικῆς πολιτειακῆς πράξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 τῆς ἀπὸ 23)12)1928 συμβάσεως μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ρύτρας κυρωθείσης καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις ὑπὸ τοῦ Νόμου 3483)1928 καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος Νόμου 4356)1929 καὶ ἀποκτησάσης καὶ τυπικῶς ἰσχύν νόμου καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας οὐδαμῶς ἐδικαιοῦτο νὰ προβῇ εἰς τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ, εἰμὴ μόνον συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ (καθ' ἣν «ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ»), κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας καὶ μόνον ἔδει, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, νὰ ἐγκρίνῃ ἁπλῶς ὡς εἶχε τὴν προτεινομένην ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τροποποίησιν, μὴ δυνάμενος οὔτε νὰ μεταβάλῃ ταύτην, οὔτε νὰ ὑπερβῇ τὴν πρότασιν καὶ νὰ ἀλλοιώσῃ ὁλοκληρωτικῶς ταύτην κατὰ τὸ δοκοῦν, τὰ ἐναντία δὲ ὅλως ἐνεργήσας, καθ' ἃ προείρηται, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, κατέστησε ταύτην ἀκυρωτέαν, ὡς καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσίας καὶ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἐκδοθεῖσαν.

2) Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κατ' οὐσίαν παρέβη τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1778)1951 (κηρυχθέντος ἄλλως τε καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου Ὑμῶν ἀκύρου ὡς ἀντισυνταγματικοῦ) ἥν ψευδῶς ἠρμήνευσεν καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε, θεσπίσας διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ οἴκοθεν καὶ αὐτεπαγγέλτως θέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα)

1ης Σεπτεμβρίου 1953, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζει τὴν ἀνωτέρω ὑποχρέωσιν ἀποκαταστάσεως τῆς προσγενομένης εἰς αὐτὸ ζημίας, ἐν συνεχείᾳ ὅμως, δηλοῖ ὅτι μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐπελθούσης εἰς τὸ Ταμεῖον ζημίας διὰ τῶν παραιτήσεων τοῦ ἔτους 1952, χωρὶς βέβαια νὰ ἀρνῆται τὴν ὑποχρέωσιν ἐπανορθώσεώς της. Ἡ ὑπόσχεσις ὅμως αὕτη τῆς Τραπέζης, καθ' ἡμᾶς, εἶναι ἀναμφισβήτητος, διότι ρητὴν εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν ἡ προκάτοχος Διοίκησις, ἐξ οὗ καὶ τὸ γεγονὸς, ὅτι εἶχε διαταχθῇ καὶ ἐγένοντο καὶ αἱ οἰκεῖαι ἀναλογιστικαὶ μελέται. Τὸ κείμενον τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1953 ἐγγράφου τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Σ)βρίου 1953

Πρὸς

τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς.

Ἐνταῦθα

Κύριοι,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1953 ὑμετέρου ἐγγράφου γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι, ὡς καὶ προφορικῶς ἐδηλώσαμεν, ἡ Τράπεζα θέλει καλύψει πᾶσαν πραγματικὴν ζημίαν, ἣν ἤθελεν ὑποστῆ τὸ Ταμεῖον συνεπείᾳ τῆς ἀπολύσεως Προσωπικοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 2510)1953.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀνωτέρω ἐνδεχομένης πραγματικῆς ζημίας θέλει προηγηθῇ ἀναλογιστικὴ γνωμάτευσις. Πάντως ἡ καταβολὴ τῆς ζημίας ταύτης, ἐφ' ὅσον

(Συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Παρασκευή, 22 Ἰανουαρίου 1954

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1953 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 29)1)54

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

δὲν παρουσιάζεται ἀναπότρεπτος ταμειακὴ ἀνάγκη τοῦ ὑμετέρου Ταμείου, θὰ λάβῃ χώραν πολὺ βραδύτερον, τμηματικῶς καὶ κατ' ἀραιὰ διαστήματα, ὡς ἐν καιρῷ θέλομεν καθορίσει κατόπιν συνεννοήσεως.

Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ἰσχύσει καὶ διὰ τοὺς παραιτηθέντας ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. μέχρι τοῦδε.

(ΣΗΜ.: Διωρθώθη μεταγενεστέρως μέχρι 31-12-53).

"Οσον ἀφορᾷ τὰς ἔναντι τοῦ Ταμείου ἐνδεχομένας ὑποχρεώσεις τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἀποχωρησάντων ὑπαλλήλων, αὗται θέλουσι ἀποτελέσει ἀντικείμενον μελέτης.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Διοικητὴς

Κ. Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ὁ χωρισμὸς τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Ὡς ἐὰν δὲν ἤρκουν τὰ πλήγματα, τὰ ὁποῖα κατηνέχθησαν κατὰ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἀπηνοῦς διώξεώς του ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τοῦ νέου Τραπεζιτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐμφανίζεται πλέον εἰς τὸ προσκήνιον ὁ πάντοτε πολέμιος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῶν πρωτουργῶν τῆς ἀπορροφήσεώς της ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Διοικητὴς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Μαντζαβῖνος, ὅστις θεωρεῖ εὔθετον τὸν χρόνον νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ παλαιὸν πρόγραμμα τοῦ χωρισμοῦ τῶν κοινῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, ἤτοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν τῆς Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἰδίων Τραπεζῶν. Ἐκ παλαιοῦ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπεδίωκε τὸν χωρισμόν. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1945 ἐπέτυχε νομοθετικῶς τὸν χωρισμὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅστις ἦτο κοινὸς διὰ τὸ Προσωπικὸν ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν. Βραδύτερον, κατὰ τὸ ἔτος 1948, ἵδρυσεν ἰδιαίτερον Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἀπεσπάσθη αὐτοδυνάμως ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας, ἀρνουμένη νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφορὰς αὐτῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ της. Διὰ τὴν τελευταίαν ὅμως ἐνέργειαν ταύτην τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις κατὰ τὸ ἔτος 1949 ἵδρυσε ἰδιαίτερον Ταμεῖον Αὐτασφαλείας (Προνοίας, ὅπως τοῦτο ὠνομάσθη), τὸ κοινὸν Ταμεῖον Αὐτασφαλείας, τοῦ ὁποίου πρόεδρος ἦτο ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, προσέφυγεν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀντίληψιν, ὑπεχρεώθη δὲ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος νὰ πληρώνῃ τὰς εἰσφοράς, τόσον τὰς ἰδικάς της, ὅσον καὶ τοῦ Προσωπικοῦ της, εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον Αὐτασφαλείας. Οὕτω τὰ δικαστήρια εἶχον ἀποφανθῇ ὅτι δὲν εἶχε δικαίωμα ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ τὸ Προσωπικόν της νὰ ἀποχωρήσουν ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας. Τὸ αὐτὸ θὰ ἐπήρχετο ἀποτέλεσμα καὶ ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, ἐὰν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπεχείρει τὴν ἀπόσπασίν της ἐξ αὐτοῦ. Διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἦτο ἀδύνατος πλέον ὁ χωρισμὸς τῶν Ταμείων διὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ κυρίως α) Διότι τοῦτο δὲν ἐπετρέπετο ἐκ τῆς ἐν γένει νομοθεσίας περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. β) Διότι ἡ κοινότης τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἦτο ὑποχρεωτικὴ συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 10.5.1928 συμφωνίας μεταξὺ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον πρὸς δὲ καὶ νὰ τὸ ἐνισχύῃ καθ' ὃ μέτρον καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν συμφωνίαν ταύτην εἶχον προέλθει αἱ δύο Τράπεζαι τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (14.5.1928), ὅταν αὗται διεκανόνισαν τὰς μεταξύ των σχέσεις. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὡς γνωστόν, δὲν ἐξεπήδησεν ὡς αὐτοτελὴς ὀργανισμός, ἀλλ' ἀπέρρευσεν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐπροικίσθη κατὰ τὴν ἵδρυσίν της. Ἔλαβε λοιπὸν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὅ,τι ἔλαβε κατὰ τὴν προικοδότησίν της (μεταβιβάσεις περιουσιακῶν στοιχείων, καλύμματα κλπ.), συνάμα ὅμως ἀνεδέχθη αὐτὴ καὶ μίαν ὑποχρέωσιν, τὴν μόνην ὑποχρέωσιν, νὰ μείνῃ εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον (λεπτομερὴς ἀνάπτυξις τοῦ θέματος ἔχει γίνει καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Συλλογικοῦ μας Δελτίου).

Βλέπων, λοιπόν, ὁ κ. Μαντζαβῖνος τὸ ἀδύνατον τοῦ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ χωρισμοῦ καὶ παραβιάζων σαφεῖς ὑποχρεώσεις ἀνειλημμένας διὰ τῆς ὡς ἄνω συμφωνίας, προσέφυγεν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἀντίληψιν καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μας, ἐγένετο τὸ Ν. Δ. 2626 περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστόν. Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος ἐξεδόθησαν Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ὁποίων ὁ Σύλλογος ἤσκησε προσφυγὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Ὁμοίως προσεφυγὴν ἤσκησεν ὁ Σύλλογος ἐνώπιον τοῦ Ἄνωτ. Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν ἀκύρωσιν καὶ ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐτροποποιήθη ὁ Κανονισμὸς τοῦ Ταμείου Συντάξεων. Διὰ νὰ κατατοπισθοῦν οἱ συνάδελφοι πλήρως ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος δημοσιεύονται τὰ κείμενα τῶν προσφυγῶν διὰ τοῦ Συλλογικοῦ μας δελτίου.

Γενικὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει συμπέρασμα, ὅτι δύο εἶναι οἱ αἴτιοι τῆς ζημίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων: ὁ νέος Τραπεζιτικὸς Ὀργανισμὸς καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀξιοῖ τὴν ἐπανόρθωσίν της.

Συνάδελφοι,

Μακρὰν πάσης κακῶς νοουμένης σκοπιμότητος ὁ Ἀπολογισμὸς δέον νὰ ἀπεικονίζῃ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ ἐξιστορῇ μὲ γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν τὸ γενόμενα. Τὴν εἰκόνα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικότητος ἐμφανίζει ὁ Ἀπολογισμός μας. Αἱ ἐνέργειαί μας, παρὰ τὴν ἀντίθετον διαβολήν, κίνητρον ἔσχον τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῆς Συλλογικῆς ἰδέας καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου.

Ἀτυχῶς μία κατάστασις ἰδικίας ἐπεβλήθη καὶ εἰς τὸ αἰωνόβιον Ἵδρυμα καὶ εἰς τὸ Προσωπικόν του. Ἄρσιν ἐπομένως τῆς ἀδικίας καὶ ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης εἶναι φυσικὸν νὰ ἔχῃ περιεχόμενον ὁ Συλλογικὸς Ἀγών. Καὶ εἰς ἕνα τοιοῦτον ἀγῶνα καλεῖται νὰ ἀποδυθῇ ἡ μέλλουσα νὰ μᾶς διαδεχθῇ Διοικητικὴ Ἐπιτροπή.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΤΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ, ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

σιν Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Δ. Συμβουλίῳ τοῦ Ταμείου Συντάξεων μὲ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ δικαιώματα. Κατὰ τὴν σαφῆ καὶ μὴ ἐπιδεχομένην ἀλλοίαν ἑρμηνείαν διάταξιν ταύτην ρητῶς ὁρίζεται ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 (τῶν προβλεπόντων τὴν σύνθεσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τὸν διορισμὸν Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου) δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν εἰμὴ ἐπὶ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως χαρακτηριζομένων ὡς νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐνῷ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, καθ' ἃ προείρηται καὶ ὡς ἐκρίθη παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Ὑμῶν, τυγχάνει σωματειακὸς ὀργανισμὸς ἰδιωτικοῦ δικαίου.

3) Διότι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις κατ' οὐσίαν παρέβη τὰς διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 1 τοῦ Α. Ν. 11)11)1953 ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ Α.Ν. 694)1937, β) τοῦ Ν.Δ. 2520)1953, γ) τοῦ ἀπὸ 30)4)1946 Ν. Δ. καὶ δ) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 2070)1952, φευδῶς ἑρμηνεύσασα καὶ ἐσφαλμένως ἐφαρμόσασα ταύτας, καθόσον εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὡς καὶ εἰς τὴν διαληφθεῖσαν διάταξιν τοῦ Α.Ν. 1778 51 καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ἐφαρμογῆς αὐτῶν δὲν ἐμπίπτει νομικὸν πρόσωπον, Ὀργανισμὸς μὴ δημόσιος τὴν προέλευσιν, οὗ ἡ ἔναντι τῆς Διοικήσεως αὐτοτέλεια τυγχάνει συνταγματικῶς κατοχυρωμένη (ἄρθρον 11 τοῦ προϊσχύσαντος καὶ τοῦ νῦν ἰσχύσαντος Συντάγματος).

4) Διότι ἄλλως καὶ ὅλως ἐπικουρικῶς καὶ ἐὰν ἔτι ἤθελε κριθῇ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἐκέκτητο δικαίωμα ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ λόγῳ διατάξεων νὰ προβῇ εἰς τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, οὗτος παρέβη οὐσιώδη τύπον διατεταγμένον περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς πράξεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 2070)1952 ὅερ ἐπιτάσσει ὅπως ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταμείων κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως καθορίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου ἑκάστου τούτων καὶ γνωμάτευσιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, καθόσον ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ταμείου Συντάξεων ὡς πρὸς τὸ λοιπὸν περιεχόμενον (πλὴν τῆς ἐκ περιτροπῆς προεδρείας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς) ἐγένετο ἄνευ γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἥτις οὔτε κἂν ἐζητήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ παρὰ τὰς ἀντιθέτους γνωματεύσεις τοῦ Συμβουλίου Κοιν. Ἀσφαλίσεως, τὰς ληφθείσας ἄλλως τε παρὰ τὴν ἔλλειψιν γνώμης τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου περὶ τοῦ τρόπου συνθέσεως αὐτοῦ. Δι' ὃ ἀκυρωτέα καθίσταται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐλλείψει ἀληθοῦς, νομίμου καὶ σκοπίμου αἰτιολογίας διὰ τῆς παραβάσεως οὐσιώδους τύπου ἐκ τῆς ἐλλείψεως γνώμης τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως.

III. Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει διοικητικὴ πρᾶξις ἐκτελεστὴ ὑποκειμένη εἰς τὸν ἀκυρωτικὸν ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

καὶ ὅσους ἄλλους λόγους ἀκυρώσεως ἐπιφυλασσόμεθα νὰ προσθέσωμεν.

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα. — Νὰ ἀκυρωθῇ ἡ προσβαλλομένη ὑπ' ἀριθ. 56045)1953 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ νὰ καταδικασθῇ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν ἐν γένει δικαστικὴν δαπάνην.

Ἀντίκλητον ἡμῶν διορίζομεν τὸν πληρεξούσιον ἡμῶν Δικηγόρον κ. Ἰωάννην Καποδίστριαν (Ἀθῆναι, ὁδὸς Κανάρη 21α).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1953

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΩΝ

Συνάδελφοι,

Ἐξ ἀφορμῆς τεθέντων εἰς τὸν Σύλλογον ἐρωτημάτων ἀνακοινοῦμεν τὰ κάτωθι :

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν ἐκοινοποίησε καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας δύνανται νὰ προσβάλουν τὴν καταγγελίαν ταύτην ὡς ἄκυρον καὶ ἐν γένει νὰ ἐπιδιώξουν δικαστικῶς τὴν ἱκανοποίησιν διαφόρων δικαιωμάτων των, προσβαλλομένων ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς Τραπέζης. Ἡ δικαστικὴ ἐπιδίωξις τῶν δικαιωμάτων των περιορίζεται ὑπὸ βραχειῶν προθεσμιῶν ἀνατρεπτικῶν.

Ὀρθὸν λοιπὸν εἶναι ἕκαστος τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ προσφύγῃ εἰς δικηγόρον τῆς ἐκλογῆς του διὰ τὰς ἐνδεδειγμένας δικαστικὰς ἐνεργείας.

Ἐπειδὴ καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἀπαιτεῖται συνταύτισις τῶν συλλογικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου μὲ τὰς κατ' ἰδίαν ἐπιδιώξεις τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν του, ὁ Σύλλογος διὰ τῆς Νομικῆς αὐτοῦ ἐκπροσωπήσεως, θὰ παρέχῃ καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ὥρας 7 — 8 μ.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Λέσχης αὐτοῦ (Ἀκαδημίας 60) ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τῶν μελῶν του, τὰς δεούσας ὁδηγίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ